

CENTRE D'AIDE AUX PERSONNES
CENTRUM VOOR ALGEMEEN WELZIJNSWERK

ASBL BRABANTIA VZW

Rue de la Charité, 43
Liefdadigheidstraat, 43
1210 Bruxelles-Brussel

RAPPORT D'ACTIVITES 2010

ACTIVITEITENVERSLAG 2010

- Nederlandse versie-

Centre d'Aide aux Personnes agréé et subsidié par la
Commission Communautaire Commune de Bruxelles-Capitale

Centrum voor Algemeen Welzijnswerk erkend en gesubsidieerd door de
Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van het Brussels Gewest

<u>Voorwoord</u>	3
<u>Inleiding</u>	4
<u>1 De nieuwe gezichten van migratie</u>	5
<u>Migranten uit Zuid-Europa : Spanje en Italië</u>	5
<u>Migranten uit Zuid-Europa : Bulgarije en Roemenië</u>	7
<u>Straatmigranten, slachtoffers van de opvangcrisis</u>	9
<u>2. « Groene dag» voor de ploegen van Brabantia : reflectie en uitwisseling</u>	
11	
<u>3. Voorstelling van de sociale diensten CAW Brabantia</u>	14
<u>3.1. De sociale wijkdienst Wederzijds Hulpbetoon Sint-Gillis</u>	14
<u>3.2. De sociale wijkdienst van Kuregem</u>	18
<u>3.3. De sociale wijkdienst van Caritas Molenbeek</u>	21
<u>3.4. De sociale dienst van Caritas International</u>	25
<u>3.5. De sociale dienst Brussel Onthaal - Open Deur (BOOD)</u>	30
<u>3.6. De sociale dienst voor Buitenlandse Studenten en Stagiairs (DBSS)</u>	34
<u>4. Globale statistische gegevens voor 2010</u>	37
<u>5. Besluit</u>	42
<u>Bijlagen :</u>	43
Vestigingen van CAW Brabantia	
Geografische ligging van de antennes in Brussel	
De Raad van Bestuur op 31/12/2009	
Organigram van CAW Brabantia	
Subsidieorganen	
Het Intercentra CAW - rapport	

Voorwoord

Brabantia werd opgericht in 1974 : vertrekkend van de gedachte "Eendracht maakt macht" en van de alom door sociaal werkers op het terrein waargenomen groeiende precariteit, hebben verenigingen voor welzijnswerk besloten zich te groeperen en samen een Centrum voor Sociale Dienst te vormen dat de naam Brabantia meekreeg.

Het doel is en blijft nog steeds structurele hulp te bieden aan iedereen die erom vraagt, en een bijdrage te leveren tot de strijd tegen de armoede.

Op heden groepeert het **Centrum voor Welzijnswerk Brabantia** zes verenigingen die werkzaam zijn op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Ons centrum bestaat uit een dertigtal sociaal werkers die hun activiteit uitoefenen via een partnerschap met deze verenigingen.

Via een eerste onthaal, een analyse van de situatie, een doorverwijzing of een begeleiding, helpt ons welzijnscentrum de gebruiker in zijn globaliteit door hem bijstand en opvolging te verzekeren.

Onze sociaal werkers zetten zich in, via een individuele benadering van elke aanvraag, om een sociale band te ontwikkelen, te waken over de toepassing van fundamentele rechten, te strijden tegen precarisatie en uitsluiting. Dit doen ze door verantwoordelijkheidsbesef, eenieders autonomie en integratie in het burgerleven te bevorderen.

Wanneer onze sociaal werkers geconfronteerd worden met disfuncties, moeilijke situaties en juridische of administratieve aberraties, signaleren ze deze zodat ze onder de aandacht van de bevoegde instanties gebracht kunnen worden.

De bedoeling van onze werkzaamheden is in te werken op het geheel van factoren van sociale precarisatie.

Inleiding

Beste lezers,

2010 was het Europese jaar van de strijd tegen de armoede.

Sinds haar oprichting wordt onze vzw geconfronteerd met deze permanente uitdaging.

Wij zijn er ons ten volle bewust van dat preventief werken van kapitaal belang is en elke antenne probeert dit waar te maken met haar eigen specificiteiten.

De dagelijkse realiteit dwingt ons echter tot andere acties : gebruikers komen naar ons toe met een specifiek probleem dat dringend om een oplossing vraagt, en daarna verdwijnen ze.

Dit maken we in het bijzonder met migranten mee : hoe al deze mensen helpen, bijstaan, onthalen?

Onze diensten wensen actief te zijn op het vlak van uitwisseling, dialoog en reflectie over de oorzaken van armoede, zelfs indien de wereld en de gebruikers ons tot productiviteit dwingen. Daarom streven ze naar meer interactie, zowel onderling als met andere sociale diensten.

Dit alles kunt u ontdekken in ons jaarlijks rapport.

Ik dank van harte al onze medewerkers die elke morgen ten strijde trekken tegen de armoede.

Ik houd er ook aan de politiek verantwoordelijken te bedanken, alsook de kabinetsleden en de besturen die ons werk ondersteunen via subsidies en door samen met ons op zoek te gaan naar langetermijnoplossingen.

M. De Wever
Voorzitter

1 De nieuwe gezichten van migratie :

De verschillende antennes van CAW Brabantia hebben specifiek als historische roeping migrantenpopulaties op te vangen. Of het nu in de sociale wijkdiensten is (Molenbeek, Anderlecht, St.-Gillis), in de diensten die specifiek gericht zijn op die populaties (Caritas International, DBSS) of in een meervoudige opvangdienst als BOOD, iedereen van Belgische of buitenlandse origine kan er een antwoord op zijn vragen en een actief, aandachtig luisterend oor vinden, ongeacht statuut, voorgeschiedenis, oorsprong ...

Naast de "gewone" migrantenpopulaties (asielzoekers, illegalen, vluchtelingen, buitenlandse studenten ...) die onze diensten bezoeken, hebben de sociale ploegen van de Brabantia-antennes een toestroom geconstateerd van een nieuw soort gebruikers : vaak gaat het om bevolkingsgroepen afkomstig uit Maghreblanden, maar die vooral in Spanje of Italië verblijven. Ze trekken weg uit deze landen waar ze hun eerste opvang kregen en een statuut verworven hebben, en bij gebrek aan toekomstperspectieven, tewerkstelling, etc. arriveren ze bij ons, aangetrokken door Brussel, hoofdstad van Europa, en hopen op een beter, comfortabeler leven, op het vinden van een reguliere job ... Heel vaak natuurlijk blijkt deze hoop ijdel te zijn. Het betreft ook staatsburgers uit Oost-Europa, vooral Bulgaren en Roemenen, die verblijfsgerechtigd zijn dankzij hun zelfstandigenstatuut, maar vaak blijkt dit recht slechts een bedrieglijk lokmiddel te zijn.

De crisis in de asielzoekersopvang heeft bijzonder hard toegeslagen in 2010. Fedasil slaagde er niet in voor onderkomen te zorgen voor deze migrantenpopulaties en vaak was het de verenigingensector die deze situatie moest rechtekken door enerzijds bij de overheid eisen te stellen en anderzijds concrete oplossingen te bieden aan de mensen. Dit gold specifiek voor Caritas International dat op een bijzondere manier betrokken was bij deze problematiek in 2010.

Migranten uit Zuid-Europa : Spanje en Italië

Dit nieuwe type migranten, afkomstig uit de Maghreblanden en hoofdzakelijk verblijvend in Spanje of Italië, vlucht weg uit deze staten, die nochtans deel uit maken van de Europese Unie. Meestal hangen ze af van een werkloosheidsuitkering in deze landen die een zware economische crisis doormaken, en hebben ze niet de minste hoop op het vinden van een stabiele en deftige job. Bijgevolg besluiten ze hun kans te wagen in België, voornamelijk in Brussel, hoofdstad van Europa, in de waan dat er meer werkgelegenheid is.

« Deze situatie is het gevolg van een versnelde afbouw van de werkgelegenheid in sectoren die van 2001 tot 2008 een grote groei kenden en een aanzienlijk

percentage van de Marokkaanse arbeidskrachten tewerkstelden, zoals de bouwsector. In totaal verloren 101.000 Marokkaanse gesalarieerde seizoensarbeiders hun job tussen 2007 en 2010, en 50% ervan hielden op sociale bijdragen te betalen. Alleen al in de bouwsector vielen 122.000 Marokkanen zonder werk wegens de ineenstorting van de immobiënssector. De werkloosheidscijfers zijn alarmerend daar ook 62,5% van de Marokkanen jonger dan 25 jaar en 25% van de Marokkaanse gezinshoofden hierdoor getroffen werden. Deze gegevens zijn weinig hoopgevend voor het herstel van de werkgelegenheid op korte termijn en het welzijn van de Marokkaanse families.

Vertaald naar de werkelijkheid houdt deze situatie vooral in dat de koopkracht vermindert. In deze context zijn 45% van de Marokkanen al langer dan één jaar werkloos (tegenover 20% in 2005), kunnen er 35.886 overleven dankzij sociale uitkeringen (tegenover 6.210 in 2007) en genieten 140.328 Marokkanen geen enkele vorm van sociale bijstand »

(Mohamed Boundi, La communauté marocaine face à la crise économique en Espagne : Un constat alarmant et désolant)

Dit citaat is veelzeggend wat betreft de ernst van de economische crisis die Spanje doormaakt. We begrijpen beter dat Marokkanen die de Spaanse nationaliteit niet verworven hebben niet tot bij ons geraken, maar dat arbeiders daarentegen van Maghrebijnse origine die wel in het bezit zijn van een Europese identiteitskaart hun kans komen wagen in België.

Het is klaar en duidelijk dat deze migranten gauw "een toontje lager zingen" zodra ze inzien dat het niet simpel is een job te vinden, dat de administratieve molen heel complex is en de hindernissen talrijk.

Een eerste obstakel is het gebrek aan kennis van één der beide landstalen. Ze kunnen zich slechts in het Spaans en / of het Arabisch uitdrukken. Ze doen dus beroep op onze sociale diensten omdat ze weten dat ze er begrepen worden en zich in hun eigen taal kunnen uitdrukken (Arabisch sprekende sociaal assistentes in Molenbeek en St.-Gillis).

Ze hebben begeleiding nodig in alle stappen die ze ondernemen : inschrijving bij de gemeente, afspraak met de vakbond, aanvraag van kinderbijslagen, afspraak met het OCMW, op zoek gaan naar een school, opleiding, alfabetiseringscursussen...

Ze hebben ook vertaling en uitleg nodig bij de post die ze in hun brievenbus krijgen.

Velen onder hen kunnen noch lezen, noch schrijven ; de stappen die ze ondernemen nemen dus meer tijd in beslag gezien hun afhankelijkheid van andere personen of diensten zoals de onze.

Het aantal plaatsen in de alfabetiseringscursus is beperkt. Ze staan op de wachtlijst en moeten geduldig wachten op de volgende cyclus om zich in te schrijven.

Er worden rechtstreeks taallessen Frans vreemde taal georganiseerd door de sociale dienst van Wederzijds Hulpbetoon St.-Gillis om enigszins te verhelpen aan het nijpend tekort aan beschikbare plaatsen. Er worden twee cursussen van verschillend niveau, alsook conversatiesessies aangeboden aan de gebruikers van de dienst.

Het systeem van sociale zekerheid in België verschilt sterk van het Spaanse. We moeten de gebruikers dus inlichten over deze verschillen, maar ook over hun plichten en verplichtingen, alsook hun rechten.

We beschikken niet over veel oplossingen voor de financiële en materiële besommingen waarmee deze mensen te kampen hebben. We proberen zo goed en zo kwaad als het gaat preventief op te treden tegen overmatige schuldenlast.

We verschaffen voedselpakketten via de sociale diensten van Caritas Molenbeek en Kuregem die in geringe mate deze gezinnen depanneren zolang ze hun situatie niet geregulariseerd en nog geen werk gevonden hebben.

We verwijzen hen ook door naar diensten die hen tijdelijke materiële hulp kunnen verschaffen ! In St.-Gillis vinden mensen ook tijdelijke hulp door zich in te schrijven bij de sociale kruidenier.

Bij hun aankomst in België teren sommigen nog op hun spaarcenten zolang ze stappen ondernemen en nog niet kunnen genieten van hun rechten (werkeloosheidsuitkeringen, kinderbijslag)

In veel gevallen werden we geconfronteerd met het probleem van huwelijkscontracten die niet kunnen heringeschreven worden bij de gemeente. Immers, zolang de Spaanse gezagsinstanties niet het nodige document afgeleverd hebben voor herinschrijving in België, kunnen de echtgenotes niet ingeschreven worden in de gezinssamenstelling van hun echtgenoot en vallen zij dus niet te zijnen laste. Alzo blijft mevrouw zonder verblijfsstatuut gedurende een ganse periode, zonder ziekenkas en zonder enig sociaal voordeel. Soms duurt het langer dan een jaar voor het document in kwestie dat door de gemeente Molenbeek gevraagd wordt hen bereikt.

De eerste bekommernis van onze gebruikers is het vinden van niet al te dure huisvesting. Bijgevolg huren ze krotten, bij gebrek aan financiële middelen, en wonen ze opeengepakt in slecht (of helemaal niet) verwarmde studio's. Vaak zijn deze woningen slecht geïsoleerd en heel vochtig. Velen onder hen hadden geen degelijke verwarming en hebben de winter in penibele omstandigheden doorgebracht. Tegenover dit probleem zijn onze actiemogelijkheden miniem aangezien deze bevolkingsgroep administratief nog niet in orde is en de wachttijd inzake beschikbare huurwoningen heel lang is.

Voorts moeten minderjarige kinderen schoolonderwijs krijgen en meerderjarige kinderen cursussen voor sociale promotie. Meestal doen we voor minderjarige kinderen beroep op de Franse Gemeenschap daar ze op een leeftijd zijn waarop ze nog schoolplichtig zijn.

Al deze aanvragen zijn zeer tijdrovend. Elke situatie moet herzien worden in haar geheel en er moeten meerdere stappen ondernomen worden die administratief gezien zwaar zijn. Deze mensen moeten ook begeleid worden naar de externe diensten en dit over een langere periode.

Alle tijd die geïnvesteerd wordt in deze dossiers kan andere gebruikers, de zgn. "gewoontegebruikers", in gedrang brengen, omdat ze langer in de wachtzaal opgehouden zullen worden.

We zijn er ons bewust van dat geen enkele openbare structuur echt geschikt is voor de opvang van deze nieuwkomers. Het zijn dus de verenigingen die de belangrijkste rol zullen spelen. De OCMW's, die openbare instellingen zijn en wier opdracht het is "aan eenieder de mogelijkheid te bieden een leven te leiden in overeenstemming met de menselijke waardigheid", zenden deze mensen naar ons door met het oog op het

toekennen van voedselpakketten, maar nemen hun verantwoordelijkheid niet op inzake hun opvang.

Migranten uit Oost-Europa: Bulgarije en Roemenië

Wat betreft de Oost-Europese staatsburgers is de situatie aanzienlijk verschillend omdat hun aankomst in België op een andere basis gestoeld is, nl. een zelfstandigenstatuut dat hen recht verleent op een legaal verblijfsstatuut. Jammer genoeg heeft elke medaille haar keerzijde. Dikwijls is dit statuut fictief en dient het in de eerste plaats om verblijfsrecht te verkrijgen. Als men het echter heeft over zelfstandigenstatuut, moet men het ook hebben over het betalen van sociale bijdragen. Daar ze geen werk vinden en dus ook geen inkomsten hebben, is het voor hen onmogelijk om die bijdragen te betalen. Onze diensten werden geconfronteerd met een wetgeving waar ze helemaal niet vertrouwd mee waren. Ze hebben dus research moeten doen en zich informeren.

De steeds terugkerende vraag betrof de stappen die kunnen ondernomen worden om vrijgesteld te worden van betaling van sociale bijdragen. In het begin leek ons dit normaal, maar na verloop van tijd en toen het aantal aanvragen sterk toenam, stelden we ons meer en meer vragen. Wat in het begin in onze ogen slechts een antwoord was op een administratieve vraag, bracht ons ertoe ons meer en meer te scharen achter deze nieuwe manier om het recht zich in België te vestigen toe te kennen.

Dit roept, naar ons gevoel, ethische vragen op inzake het werk wat wij doen. Immers, soms kunnen we de indruk krijgen dat we gebruikt worden om te ontsnappen aan de betaling van deze bijdragen. De aanvraag tot vrijstelling leek ons niet altijd gerechtvaardigd, maar we zijn van oordeel dat we niet het recht hebben een dergelijke aanvraag te weigeren omdat we dan dreigen in subjectiviteit en beoordeling te vervallen.

Op basis van een onderzoek van het OCMW kunnen deze gebruikers ook aanspraak maken op sociale hulp. Maar dit voorrecht kan een tweesnijdend zwaard zijn. Immers, indien de Dienst Vreemdelingenzaken hiervan op de hoogte gebracht wordt, wordt het verblijfsrecht van de gerechtigden automatisch ingetrokken.

Bovendien hebben sommige van deze zelfstandigen soms gesjoemeld in hun uitgaven of waren ze slachtoffer van misbruik van vertrouwen. Immers, hun kennis van het Frans is heel beperkt en ze lopen vooral verloren in het administratieve doolhof waar ze via hun nieuwe statuut in terecht komen. Ze geven dus het volledige beheer van hun dossier "sociale zekerheid" in handen van oneerlijke vennoten die beloven dat ze hun sociale bescherming in orde zullen brengen, maar dit in werkelijkheid niet doen. Dit kan aanleiding geven tot verstreckende gevolgen : bv. bij ongeval of verwonding op de werkvloer geniet de werknemer geen enkele bescherming, met alle gevolgen van dien op het vlak van gezondheid en inkomsten.

Het vrije verkeer van personen in Europa heeft niet tot gevolg dat wetten eenvormig of eenvoudiger worden ; in tegendeel, onze wetgeving wordt almaar complexer, waardoor ons werk bemoeilijkt wordt. Men verlangt van ons dat wij een doorgedreven kennis van de sociale wetgeving hebben.

Straatmigranten, slachtoffers van de opvangcrisis : de visie van Caritas International :

a) Volwassenen of gezinnen

Tot onze spijt hebben we moeten vaststellen dat België er niet in geslaagd is zijn verplichtingen na te komen inzake de opvang van asielzoekers in 2010. Dit heeft de sociaal assistenten ertoe genoopt te werken in moeilijke omstandigheden, omdat mensen zich op straat bevonden terwijl ze normaal gesproken recht hadden op opvang. Deze mensen kwamen terecht op onze permanentiediensten.

Ten gevolge hiervan heeft vanaf eind september tot eind december 2010 de sociale dienst moeten zorgen voor een oplossing voor dit in gebreke blijven en werden 226 voedselpakketten verspreid ten voordele van 702 personen die hulp hadden moeten krijgen van de Staat en door de Staat gehuisvest worden. Dit initiatief werd genomen toen vastgesteld werd dat sommigen ziek waren en zich niet konden laten verzorgen door voedselgebrek. (NB: Deze voedselpakketten bevatten per persoon en per dag : 1 brood - 1 liter melk - 1 liter water - 1 stuk fruit - 1 pakje kaas - 1 blikje vis - 1 rol toiletpapier - een pakje zakdoekjes en een bekertje (1X). Voor gezinnen met jonge kinderen waren er ook luiers en koekjes voor de baby voorzien. Ook maandverbanden waren voorzien.)

Bovendien hebben twee sociaal assistentes, samen met 13 andere organisaties, deelgenomen aan een oriëntatiepermanentie. Het doel hiervan was deze groep zeer kwetsbare mensen aan te spreken, te ondersteunen, oriënteren en begeleiden. Deze oriënteringspermanentie had elke dag plaats tussen 8u30 en 11u30 van begin november tot eind december 2011 in het lokaal waar reeds het "soeppunt" gevestigd was. De 13 organisaties, alsook de talrijke vrijwillige advocaten waren elke week present om de begeleiding en de oriëntatie mogelijk te maken van de rechthebbende asielzoekers die tot dusver geen opvang hadden kunnen genieten wegens de verzadiging van het net. De voornaamste doelstelling bestond erin hen sociale en juridische informatie te verschaffen, maar ook hen door te verwijzen naar andere sociale organisaties naargelang van de aard van hun noden.

De sociale dienst kreeg ook tal van aanvragen tot het zoeken van een woning te verwerken, afkomstig van mensen die door Fedasil gestuurd waren. In feite werden deze mensen ondergebracht door Fedasil in hotels en genoten zij van een verblijfsvergunning, zij het vaak tijdelijk. Ze moesten dus binnen de twee maanden deze "structuren" van Fedasil verlaten, maar zonder enige sociale begeleidingshulp.

b) Niet-begeleide minderjarigen (NBMV) :

In deze context van een verzadigd opvangnet bestond de eerste taak van de voogden erin dringend voor oplossingen te zorgen inzake huisvesting van jonge asielzoekers.

Bijgevolg zagen de Diensten voor Jeugdhulp (Services d'Aide à la Jeunesse (SAJ)) de hulpaanvragen toenemen. Bepaalde SAJ's weigerden echter in te gaan op deze aanvragen en gaven als reden op dat het opvangcircuit in de Franstalige Gemeenschap eveneens verzadigd was of ook dat dit soort aanvragen onder de verantwoordelijkheid van Fedasil valt. In dit pingpongspel tussen instellingen kan

men nog een andere terughoudendheid voelen. De miskening van dit publiek van NBMV's door een deel van het net van verenigingen en instellingen verhindert dat er komaf gemaakt wordt met de angsten die heel zeker door dit zeer speciale publiek gecreëerd werden en belemmert ook de efficiënte begeleiding die hun aangeboden zou kunnen worden.

Soms worden we geconfronteerd met minderjarigen die helemaal niet om hulp vragen. Ze hebben al een tijdje in de harde realiteit van het straatleven doorgebracht. Rondzwervend vechten ze dagelijks om te overleven en smeden ze zich zodoende een persoonlijkheid die buiten de sociale normen valt. De meeste van deze jongeren die begeleiding krijgen stammen uit Noord-Afrika en zijn via Spanje, Italië of een andere toegangspoort Europa binnengedrongen. Het is niet duidelijk wat hun bestemming is, maar men voelt een zeer grote kwetsbaarheid in hen. Dit vraagt om extra begeleiding, wil men vermijden dat ze verdwijnen om opnieuw te gaan zwerven, aangetrokken door de lokroep van de vrijheid.

Bij het eerste contact met deze NBMV's merken we een grote angst, te wijten aan het onbegrip van hun situatie en alles wat hen omringt, en dit ondanks de omkadering die ze krijgen via de tenlasteneming in het opvangcentrum. Het is niet makkelijk voor een NBMV zoveel verantwoordelijkheden te moeten opnemen (asielprocedure, schoolplicht, ...), maar ook de cultuurschok gebeurt voor sommigen bruusk en kan psychologische gevolgen hebben. In de meeste gevallen van verdwijning is één van de hoofdoorzaken steevast de onmogelijkheid om een verblijfsvergunning te verkrijgen.

2. « Groene dag» voor de ploegen van Brabantia : reflectie en uitwisseling

Voor het eerst in de geschiedenis van Brabantia zijn alle medewerkers van de 6 antennes samengekomen met hun dienstbestuurders. De bedoeling was om gezellig samen te zijn in een natuurlijk kader, maar ook om van gedachten te wisselen over het werk, in de mate van het mogelijke wat afstand te nemen en een reflectie op te starten over de zin van ons werk.

Deze dag werd geleid door iemand die losstond van Brabantia hoewel hij op de hoogte was van de gestelde vragen, daar hijzelf als vrijwilliger werkt bij de opvang van een van onze antennes.

Bij wijze van inleiding op onze reflecties kwam een verantwoordelijke van Caritas België spreken over de Europese uitdaging in het kader van het Europese jaar van de strijd tegen de armoede.

Drie in ons werk sterk aanwezige hoofdthema's werden aangesneden door de deelnemers in de vorm van groepswork. Hierna werd van gedachten gewisseld in de voltallige groep. Ziehier de synthese van de reflecties van die dag.

Thema 1: Curatieve hulp versus preventieve hulp

Vaststellingen:

- Het verschil tussen preventief en curatief is niet altijd makkelijk te maken omdat men vaak geconfronteerd wordt met situaties die het gevolg zijn van oorzaken waar men geen greep op heeft.
- De terminologie "preventief" en "curatief" geeft zelf ook aanleiding tot discussie en interpretatie.
- De groepen gingen akkoord dat **het van kapitaal belang is preventief te werken**, hoewel in de praktijk essentieel curatief gewerkt wordt.
- Curatief werk is vaak collectief en doet beroep op multidisciplinaire ploegen, terwijl preventief werken vaak individueel gebeurt.
- De werklast is enorm en de interventies gebeuren vaak met spoed ; het gevoel een beetje sociale pompiers te zijn leeft bij allen.
- Preventief werken mag niet nagelaten worden, maar het vergt meer tijd en is vaak moeilijker. Het kost meer geld en levert geen onmiddellijke resultaten op.
- De populaties zijn heel beweeglijk (bv. nieuwkomers uit Zuid-Europese landen), maar het vrije verkeer van personen heeft perverse effecten en creëert een soort instabiliteit en onveiligheid.
- Indien de overheid haar preventieve rol zou opnemen, zou het curatieve werk verminderen.
- De gebruikers komen om een specifiek probleem op te lossen en verdwijnen dan weer. Er ontstaat een vorm van sociaal "shoppen", nog versterkt door de kracht van de media.

Desiderata - suggesties

- Hoewel men bezig is curatief te werken, is er de wens om te reflecteren over preventie en meer aan preventie te doen.
- De door gebruikers te ondernemen stappen zouden ingeschat moeten worden qua duur en ze zouden moeten aangespoord worden meer op eigen benen te staan met het oog op een grotere autonomie.
- Zo veronderstelt het werk met jongeren eveneens dat men hen betreft bij een project.
- Als de overheid in gebreke blijft moet ze **geïnterpelleerd worden vanuit de netten** (Brabantia of op grotere schaal), en vandaar de noodzaak van "relais-vergaderingen".
- De sociaal assistenten (SA) kunnen overigens de overheid attent maken op disfuncties, wat een specifieke opdracht van de Centra voor Welzijnszorg is.

Thema 2: Sociaal werk van het professionele type versus hulp van het caritatieve type

Vaststellingen:

- Het caritatieve is een **tool**, een ondersteuning in het kader van het professionele werk ; de sociaal werker zal altijd diegene zijn die instaat voor de begeleiding.
- Er is dus geen tegenstelling tussen caritatief en professioneel, maar complementariteit ; elk van beiden heeft zijn aandeel in het werk.
- Het is nuttig beroep te doen op vrijwilligers als de ondernomen stappen en de interventie goed omkaderd zijn.
- De vrijwilliger beperkt zich meestal tot luisteren en opvangen. Hij is niet opgeleid om sociaal werk te leveren in strikte zin.
- Sociaal werkers hebben het soms moeilijk om samen te werken met vrijwilligers.
- Het in gebreke blijven van de overheid wijst in de richting van het caritatieve. De groeiende nood maakt dat er meer nadruk valt op het caritatieve aspect (voedselpakketten).

Desiderata - suggesties

- Vrijwilligers zouden een opleiding moeten krijgen.
- Het is nuttig bilaterale ontmoetingen te organiseren tussen professionelen en vrijwilligers om de doelstellingen duidelijk te omlijnen, het werk te evalueren en niet in steuntrekkerschap te vervallen.

Thema 3: Ontzuiling van het werk (binnen Brabantia en op bredere schaal)

Vaststellingen

- Het is noodzakelijk om in netten te werken om te verhelpen aan de complexiteit van de situaties. Ontzuiling dringt zich op bij concrete gevallen.
- Het gaat erom te vertrekken van de noden van de gerechtigden, zich hieraan aan te passen en hen door te verwijzen naar de meest adequate hulp (bv.: taalcursussen in St.-Gillis).

- Elke SA heeft zijn eigen specialisatie en creëert zijn eigen netwerk, maar het risico bestaat dat dit zal leiden tot overspecialisatie en uiteenbarsting.
- De gebruikers gaan van de ene antenne naar de andere ; het is dus van fundamenteel belang dat informatie circuleert om de interventie te rationaliseren.
- De communicatie binnen Brabantia zou nog versterkt kunnen worden ; de overdracht bestaat structureel, maar de antennes weten niet altijd goed hoe ze functioneert.

Desiderata - suggesties

- Men zou verder moeten gaan in de samenwerking tussen de antennes, een gemeenschappelijke opdracht en visie vastleggen, de identiteit van Brabantia versterken en met één stem spreken.
- De relais-vergaderingen moeten behouden blijven, maar zouden concrete gevallen of gerichte onderwerpen kunnen behandelen.
- Sommige sociaal assistenten drukken de wens uit elkaar vaker te ontmoeten om beter geïnformeerd te worden over de expertises en om praktijkervaring uit te wisselen.
- Zonder twijfel moet de rol van de woordvoerders van de afzonderlijke antennes verbeterd worden ; zij moet efficiënter worden.
- Idem voor de supervisie- en intervisievergaderingen.
- Sommige SA suggereren ook een intranetforum op te richten.
- Samen met andere verenigingsnetwerken zou men gemeenschappelijke protestacties moeten ondernemen tegenover de overheid.

Ondanks de werklast en de talrijke obstakels blijft de motivatie ongeschonden, maar de actie zou nog efficiënter worden indien de samenwerking versterkt zou worden.

3. Voorstelling van de sociale diensten van CAW Brabantia :

3.1. De sociale wijkdienst van Wederzijds Hulpbetoon St.-Gillis :

1. Korte voorstelling

Wederzijds Hulpbetoon St.-Gillis is een sociale dienst die zich richt tot de wijk en dagelijks een hartelijk onthaal aanbiedt aan iedereen die dit wenst, los van elke filosofische of religieuze connotatie. Als onderdeel van de vzw Parochiale Werken St.-Gillis is deze vereniging ook een antenne van het Centrum voor Algemeen Welzijn Brabantia. Iedereen is welkom in het Wederzijds Hulpbetoon op voorwaarde dat de elementaire leefregels van respect voor anderen en zichzelf in acht genomen worden.

Er wordt dagelijks een reeks activiteiten en diensten aangeboden voor het publiek van St.-Gillis, maar ook voor mensen zonder vaste verblijfplaats en / of zonder verblijfsvergunning : onthaalcafé, sociale permanentie, sociale kruidenier, sociale garderobe, Franse lessen, internettoegang. Vanaf dit jaar bieden we ook conversatiesessies aan in samenwerking met onze partner, la Maison de la Francité.

2. Permanente activiteiten

Onthaal

Elke morgen is het onthaal open van 8 tot 12 uur. Het is het belangrijkste toegangspunt van Wederzijds Dienstbetoon. Een zeer groot aantal mensen (soms meer dan 70 per dag!) komt hier langs. Het onthaal is een plaats waar iedereen welkom is om te praten, koffie te drinken, te kletsen met medewerkers of vrijwilligers, om gezelschapsspelen te doen, ... maar het is ook een plek waar men een sociaal assistente kan opwachten voor een ontmoeting.

Sociale permanentie

De sociale permanenties hebben plaats van maandag tot vrijdag, van 8u30 tot 12.00 uur (inschrijven kan tot 11 uur). Ze worden waargenomen door drie sociaal assistentes die informeren, oriënteren, administratieve hulp verlenen en / of aan sociale begeleiding doen, afhankelijk van de behoefte. De dienst doet in de praktijk ook aan bemiddeling en budgetbegeleiding.

Vaak is het ook de taak van de sociaal assistente om te luisteren, aan te moedigen en mensen te ondersteunen. Zo gebeurt het dat we wat tijd vrijmaken voor iemand om gewoon wat te praten en hem wat moed in te spreken.

Algemeen gesproken kunnen de behandelde problemen als volgt geïnventariseerd worden:

- Materiële hulp (kledij, voedsel, geld)
- Oriënteren en informeren
- Juridische vragen (vreemdelingenrecht, arbeidsrecht, familierecht, sociaal recht)
- Schoolplicht / studeren / opleiding
- Openbare diensten

In de loop van het jaar 2010 hebben we een gemiddelde van 14 personen per dag onthaald en ongeveer 632 dossiers behandeld.

De sociale kruidenier

De sociale kruidenier is een dienst voor materiële hulp bestemd voor de meest kansarme gezinnen van St-Gillis. Hier worden essentiële voedingswaren en hygiënische producten verkocht aan 50 % van de kleinhandelsprijs.

De sociale kruidenier kadert in een globaal project dat tot doel heeft gezinsproblemen op te lossen en vormt als dusdanig een reële materiële hulp binnen het budget voedsel voor gezinnen en financiële moeilijkheden.

Toegang krijg je tot de sociale kruidenier via de sociale dienst en de beslissing of je al dan niet die toegang krijgt wordt genomen onder collega's tijdens de ploegvergaderingen op grond van een sociaal rapport opgesteld door de sociaal assistentes.

Bij het verlenen van toegang tot deze dienst hanteren we hoofdzakelijk financiële criteria : we vragen aan de persoon in kwestie ons zijn gezinssamenstelling mee te delen, een document te overhandigen waaruit blijkt hoeveel zijn inkomsten, maar ook zijn uitgaven bedragen, alsook eventuele schulden. Vervolgens berekenen we wat er overblijft voor die persoon en zijn gezin, en zo kunnen we uitmaken of hij al dan niet aan de toegangscriteria beantwoordt.

Deze dienst bieden we zowel aan personen in een legale situatie als aan illegalen aan.

Bovendien vinden wij het heel belangrijk dat de waardigheid van de persoon gerespecteerd wordt bij het verschaffen van voedselhulp : keuze van voedingswaren, een winkel zoals een andere, betalen van de voedingswaren, ... In deze optiek heractualiseren we regelmatig ons aanbod van voedingsproducten.

Wij waken er ook over dat de "sociale filosofie" van de winkel gehandhaafd blijft. Dit houdt in dat we ook de tijd nemen om met mensen te praten, navraag te doen naar hun gezondheidstoestand, hun situatie,...

Statistisch gesproken werden in 2010 512 afspraken nagekomen. 124 gezinnen kregen toegang tot de sociale kruidenier, wat overeenkomt met ongeveer 350 personen. Aan zo'n 15 mensen werd de toegang geweigerd om ze niet voldeden aan de financiële voorwaarden of omdat ze nooit het antwoord op hun aanvraag kwamen afhalen, of ten slotte omdat ze het reglement van de kruidenier niet nageleefd hadden.

Informaticaworkshop

Daar we geconfronteerd worden met een almaar stijgende vraag, bieden we voortaan twee à drie namiddagen per week toegang tot computers aan in functie van de beschikbaarheden. In tegenstelling tot de voorbije jaren is deze workshop geen "cursus" meer en is onze deelname aan de sessie niet meer nodig. De mensen die deelnemen aan onze workshops zijn reeds in staat om met een computer te werken en komen hetzij om een e-mailadres te creëren, een job / opleiding te zoeken, een cv of sollicitatiebrief aan te passen, hetzij om de lokale krant in te kijken, een zoekactie te doen op internet of een paar e-mails uit te wisselen met familie en vrienden zodat

ze het contact met hen niet verliezen. Hoe dan ook, indien expliciet gevraagd, staan we ter beschikking van hen die begeleiding van ons wensen.

Cursus Frans vreemde taal (FVT)

Sedert oktober hebben we een groep FVT niveau 1 bestaande uit een tiental cursisten en een groep FVT niveau 2 (nl. de groep die vorig jaar de cursus niveau 1 gevolgd had), eveneens bestaande uit een tiental cursisten, en dit telkens 2 x 2 uur cursus per groep.

Uit de evaluatie van de cursussen FVT van het vorige schooljaar 2009-2010 is gebleken dat bepaalde personen die reeds een goed niveau Frans hadden, niet altijd de lessen regelmatig konden volgen. Het was nochtans hun verlangen om hun kennis te vervolmaken. We hebben dus gezorgd voor conversatiesessies, bestemd voor mensen die voordien reeds de cursussen FVT 1 en FVT 2 hadden gevolgd of een gelijkwaardig niveau hadden. De lessen worden regelmatig voorbereid zodat ze beantwoorden aan de verwachtingen en verlangens van de cursisten. We doen ons best om de lessen af te stemmen op hun dagelijkse leven : zoeken van huisvesting, opstellen van een cv,...

Sociale garderobe « La Malle aux chiffons »

De sociale garderobe "La Malle aux chiffons" werd opgericht door onze dienst en functioneert in partnerschap met het OCMW van St.-Gillis en de vzw Aiguillage. Het is een winkel voor tweedehandskleding, gelegen in de Kerkstraat 65 te St.-Gillis op een boogscheut van Wederzijds Dienstbetoon. Hij is elke dag open van 9.00u tot 12.00u en toegankelijk voor iedereen. Iedereen kan hier dus aan zeer lage prijs een kledingstuk komen kopen (0,50 à 2 €) of zelfs genieten van een gratis aanbod (via een bon die verkrijgbaar is op de permanentie van onze dienst of een partnerdienst). Deze kleren worden verkregen via giften van particulieren of parochies, of via samenwerking met andere verenigingen.

3. Speciale activiteiten

Sinds jaar en dag organiseren we traditiegetrouw een lente-uitstap, een sinterklaasfeest voor kinderen, een maaltijd en een eindejaarsontbijt. Deze fijne momenten geven ons de gelegenheid om een bijzondere band te smeden met de gezinnen, buiten de context van de traditionele hulp.

4. Conclusies en perspectieven

Het jaar 2010 was, zoals de andere jaren, rijk aan emoties. Fijne momenten beleven met het opvangpubliek, steun en troost bieden, de situatie van de mensen ietwat verbeteren via de verschillende vormen van ondersteuning, nadenken over hoe we ons werk kunnen aanpassen aan de dagelijkse vragen en noden : eens te meer was dat onze manier van werken in 2010 en zal dit opnieuw het geval zijn in 2011.

Nochtans is het tegenover het publiek - al of niet afkomstig uit een Europees land - dat om toegang tot ons grondgebied vraagt, soms moeilijk voor ons om onze plaats te bepalen. Hoewel we weten dat de bevoegdheid bij een andere instelling ligt en het dus theoretisch gesproken aan deze instelling is om zich over bepaalde personen te ontfermen (cf. de situatie van een asielzoeker die heen en weer geslingerd wordt tussen FEDASIL en OCMW), worden wij op die manier geconfronteerd niet alleen met administratieve traagheid, maar ook met een gebrekkige toepassing van de wet. Wat het moeilijk maakt om dit soort situaties te accepteren is het feit dat er achter deze traagheid en deze instellingen die elkaar de zorgverantwoordelijkheid terugkaatsen mensen schuilgaan die lijden en, zolang er geen hulp geboden of beslissingen genomen worden, nog meer moeilijkheden zullen ondervinden in hun dagelijkse bestaan.

Als eerstelijns werkers maken wij deel uit van de diensten waarmee nieuwkomers het eerst in contact komen. Ze arriveren bij ons boordevol verwachtingen. Ze verwachten van ons dat we een woning en financiële middelen voor hen vinden. Het is ook hun wens via een makkelijke procedure toegang te krijgen tot ons grondgebied. Wanneer we hen echter de realiteit meedelen, is de ontgoocheling groot ...

Een van de perspectieven voor volgend jaar is het creëren van contactpunten om werk en huisvesting te vinden. We hebben immers geconstateerd dat een te groot aantal mensen geen toegang kreeg tot instellingen die een dergelijke zoektocht aanbieden (bv. regularisatieaanvragers die geen toegang hebben tot Actiris, tot de dienst voor socioprofessionele integratie en tot de arbeidsbemiddelingsinstanties). Wij zijn van plan deze activiteit één of twee namiddagen per week aan te bieden, op afspraak en individueel. We overwegen ook een tweede conversatiesessie per week te organiseren.

3.2. De sociale wijkdienst van Kuregem

Beschrijving

Deze dienst richt zich uitsluitend tot de inwoners van Kuregem, met uitzondering van personen die de wijk verlaten hebben nadat ze reeds met ons een relatie opgebouwd hadden. We begeleiden hen verder, indien ze dit wensen. In ons dubbel huis worden de volgende activiteiten georganiseerd : individuele sociale permanenties, kindergarderobe, uitdelen van voedselpakketten, animatie in de wachtzaal en de vergaderingen.

Statutair gesproken is de doelstelling van de vereniging «*een antwoord te bieden op de sociale individuele of collectieve problemen via informatie, begeleiding, leiding of door de solidariteit binnen de wijk te stimuleren*».

De basisprincipes die ten grondslag liggen aan de geest waarin we pogen te werken kunnen als volgt samengevat worden :

- De **autonomie** van mensen bevorderen
- Bevorderen van **buurtwerk** (de begrippen "wijk" en "beschikbaarheid")
- De **solidariteit** tussen mensen bevorderen
- De mens in zijn **globaliteit** beschouwen

Om deze doelstellingen te realiseren werd een sociale ploeg samengesteld bestaande uit 2 voltijdse en 1 deeltijdse sociaal assistente.

De sociale dienst werkt altijd zonder coördinator. De taken werden verdeeld onder de sociaal assistentes waarbij één sociaal assistente voor elke activiteit als referentiepersoon optreedt.

Het vrijwilligerswerk is niet onaanzienlijk : een tiental vrijwilligers nemen de verdeling van de voedselpakketten voor hun rekening, alsook het openhouden van de kindergarderobe en de animatie in de wachtzaal.

Activiteiten

Activiteiten van het individuele type

a) De polyvalente sociale permanentie

De sociale permanentie is vrij toegankelijk 4 ochtenden per week : van maandag tot donderdag, van 9.00u tot 11.00u of op afspraak

Tijdens de permanenties wordt er op verschillende manieren hulp geboden aan de mensen. Dit gaat van informatie, oriëntatie, administratieve hulp tot begeleiding en materiële interventie in de vorm van voedsel- of kledinghulp.

Daar we vaak te maken krijgen met problemen die de verschillende gemeentelijke diensten betreffen (OCMW, Vreemdelingenbureau en de lokale politie) of met vragen om informatie betreffende de werking ervan, hebben we besloten een gemeenschappelijke permanentie op te zetten samen met de gemeentelijke ombudsman. Uit hoofde van zijn functie heeft hij de macht om rechtstreeks op te treden bij deze instanties. Maar de ombudsman wordt zelf vaak geconfronteerd met vragen die niet onder zijn bevoegdheid vallen. Door deze permanenties gemeenschappelijk te maken moeten de mensen zich niet meer verplaatsen van de ene naar de andere dienst en krijgen wij makkelijk toegang tot gemeentelijke

informatie.

b) De verdeling van voedselpakketten

De verdeling van voedselpakketten wordt waargenomen elke vrijdagochtend door een ploeg zo'n 5 vrijwilligers.

De verdeelde producten zijn afkomstig uit verscheidene bronnen : de voedselbank Brussel-Brabant, Europese overschotten, inzamelingen in natura gedaan in scholen en parochies, en ten slotte directe aankopen in de groothandel, gefinancierd via giften. In totaal wordt ongeveer 15 ton voedselproducten verdeeld per jaar.

Het toekennen van een voedselpakket is altijd gebaseerd op een financieel onderzoek waarvan de criteria dit jaar ongewijzigd zijn gebleven. Voedselhulp wordt gedurende maximum 2 jaar toegekend, wat toelaat plaats te ruimen voor andere noodlijdende mensen.

c) Garderobe

Een garderobe voor kinderen van 0 tot 14 jaar, la Manne à Linge, is van start gegaan in mei 1999. Zij is twee halve dagen per week open en wordt vrijwillig gerund door twee dames.

Activiteiten van het collectieve type

a) Animatie in de wachtzaal op maandag- en woensdagochtend

Op maandag- en woensdagochtend is er animatie in de wachtzaal. We constateren dat dit project nog steeds een even groot succes kent.

Immers, we merken dat deze hartelijke ontvangst opgehitste gemoederen tot bedaren brengt en contacten tot stand brengt. Ze geeft aan sommigen de kans om een praatje te komen slaan bij een kop koffie. Zelfs al hebben ze die ene dag geen sociale hulp nodig, ze komen toch voor de gezelligheid, voor het luisterende oor, of om de eenzaamheid te doorbreken.

b) Sinterklaasfeest

Ook dit jaar hebben we weer een sinterklaasfeest kunnen organiseren. Op dit feest was iedereen welkom. Aan de kinderen werden snoepjes uitgedeeld. Een goochelaar zorgde voor animatie waarbij de kinderen betrokken werden. Ze konden zich ook laten schminken. Er waren hapjes voorzien dankzij de bijdragen van gebruikers.

Dit feest is elk jaar een echte voltreffer, en wel om volgende redenen :

- alleenstaanden krijgen de kans hun eenzaamheid te doorbreken
- ouders kunnen hun kinderen een onvergetelijk moment bezorgen
- sociaal assistentes kunnen gebruikers ontmoeten in een leuker kader.

c) Culturele activiteiten

- Deze zomer hebben we een dagje aan zee georganiseerd voor de gebruikers. Voor sommigen was het de eerste keer dat ze de Noordzee met eigen ogen konden aanschouwen. Anderen maakten van de gelegenheid gebruik om een

duik te nemen. We zijn de zandsculpturen gaan bezichtigen en hebben aan iedereen een lichte maaltijd aangeboden.

- Deze uitstap laat een onvergetelijke herinnering achter omdat we de kans kregen op een andere manier met onze gebruikers om te gaan en hen op een bevoorrechte manier te benaderen.

Activiteiten van het associatieve type

a) Samenwerking met Logement Pour Tous

Om mensen die te lijden hebben onder de enorme huisvestingscrisis bij te staan - zij het op een zeer bescheiden manier -, hebben we een partnerschap aangegaan met een sociaal immobiliënkantoor « *Logement pour Tous* ».

In dit kader nemen we de taak op ons hier kandidaten in te schrijven op basis van thuisbezoeken. Dit houdt ook in dat we instaan voor de sociale begeleiding van deze mensen. De sociale immobiliënkantoren werken eveneens op basis van een wachtlijst met een vrij aanzienlijke wachttijd.

b) Vergaderingen met Réseau - Het Netwerk Anderlecht:

In de praktijk nemen we om de twee maand deel aan een vergadering van "Réseau" waar vertegenwoordigers van verenigingen die werkzaam zijn op sociaal vlak in Anderlecht elkaar ontmoeten. Hier wordt aan uitwisseling en reflectie gedaan in een interdisciplinair kader.

Het doel van deze ontmoetingen is in debat te treden over onze beroepspraktijk en de hiermee verbonden institutionele aspecten. Ze geven ons ook de kans om de verschillende bestaande vormen van sociaal beleid en hun implicaties op het terrein in vraag te stellen.

c) Vergaderingen «overleg voedselhulp» georganiseerd door de FCSS (FCMW):

De Federatie voor de Centra van Maatschappelijk Werk heeft vergaderingen belegd voor de verschillende actoren die betrokken zijn bij voedselhulp (pakketten, sociale restaurants, ...). Het jaar 2010 was gewijd aan de problemen die zich voordeden in de verschillende diensten ten gevolge van de strikte controles van het BIRB. Dankzij een diplomatieke dialoog tussen de federatie en de Europese instelling is men tot een vergelijk gekomen.

d) Vergaderingen voor sociale coördinatie.

Het OCMW heeft een sociale coördinatie op poten gezet. Het doel ervan is om thema's aan te snijden die gemeenschappelijk zijn voor verschillende verenigingen. Op deze vergaderingen zijn verschillende gemeentelijke of andere verenigingen uit Anderlecht aanwezig, alsook de voorzitter van het OCMW en de verantwoordelijke voor de algemene sociale dienst van het OCMW.

Focus 2010 en perspectieven 2011

Dit jaar werd gekenmerkt door een zeer sterke toename van onze aanvragen van het administratieve type. Ons werk vereiste een grotere nauwgezetheid en research, en

dus een grotere tijdsinvestering. We hebben ons dus ook moeten inwerken in domeinen waar we eigenlijk helemaal niet vertrouwd mee waren (rechten van de zelfstandige). We hebben ons dus meer toegelegd op verdieping zowel op het vlak van kennis als dat van onze beperkingen op het terrein.

Voor 2011 kunnen we geen duidelijke perspectieven afbakenen omdat dit jaar wat bewogen zal zijn : ten gevolge van de renovatie van onze huidige lokalen zullen we in één jaar tweemaal moeten verhuizen, wat ons dagelijks leven voelbaar in de war zal sturen.

3.3. De sociale wijkdienst van Caritas Molenbeek :

Caritas Molenbeek is een polyvalente sociale buurtdienst die zich richt tot alle inwoners van St.-Jans-Molenbeek. Men kan er terecht voor een luisterend oor, informatie, hulp en begeleiding bij verscheidene te ondernemen stappen :

- Administratieve ondersteuning in verschillende domeinen : kinderbijslag, ziekenkas, werkloosheid, OCMW, energie, pensioen, verzekeringen ...
- Juridische hulp, budgetbegeleiding, huisvesting
- Hulp bij het zoeken naar informatie, alfabetiseringscursussen ...
- Ondersteuning bij het zoeken naar werk
- Problemen i.v.m. regularisatie, naturalisatie en gezinshereniging ...
- Materiële hulp via toekenning van voedselpakketten in samenwerking met partner Snijboontje bis.

De sociale permanenties lopen van maandag tot donderdag van 9.00u tot 11.00u. Het doel van deze dienst is de autonomie van de mensen te bevorderen zodat ze hun leven zelf in handen kunnen nemen, maar wel via begeleiding bij de persoonlijke stappen die ze ondernemen. We maken een analyse van de situatie en denken samen na over de mogelijke actiepistes. De bedoeling is dat hun situatie evolueert en, indien nodig, verwijzen we ons publiek ook door naar gespecialiseerde diensten zodat efficiënter tegemoet kan gekomen worden aan hun noden. We leggen ook thuisbezoeken af bij mensen met beperkte mobiliteit.

Collectieve permanenties

De sociale dienst Caritas heeft collectieve permanenties opgericht voor gebruikers. De bedoeling is te informeren en te sensibiliseren over verschillende thema's en mogelijke vragen van buurtbewoners, maar ook de bevolking autonomer te maken ten opzichte van haar behoeften.

De thema's worden gekozen in functie van de vraag van de gebruikers en de moeilijkheden waarmee zij geconfronteerd worden, maar ook in functie van steeds terugkerende vragen tijdens de individuele permanenties. Vanuit onze bekommernis ons publiek autonomer te maken hebben we nagedacht hoe we deze vragen in collectieve permanenties kunnen behandelen.

Samenwerking met andere sociale diensten

We verwijzen onze gebruikers door naar meer gespecialiseerde diensten en werken ook samen met de hieronder vermelde diensten in het kader van onze begeleidingen:

- La porte Verte : sociale dienst ; voedselhulp, alfabetiseringscursus, kinderdagverblijf...
- La Porte Verte: sociale dienst ; voedselhulp, alfabetiseringscursus, kinderdagverblijf...
- Sociale kruidenier Amphora
- Maison médicale, La savonnerie et Duchesse : medische begeleiding
- Bonnevie et La Rue : problemen inzake huisvesting
- Antenne J. : juridische vragen
- OCMW : sociale en financiële hulp
- Vereniging van Huurders van Molenbeek-Koekelberg : huisvesting
- Le piment : opleidingen, alfabetisering
- Mission locale de Molenbeek : zoeken naar werk
- SAMPA : hulp voor nieuwkomers
- Solidarité Savoir : sociale dienst
- Le Foyer : juridische hulp en vreemdelingenrecht
- Gemeente Molenbeek : maatschappelijk welzijn
- Nasci : kinderbijstand
- Prenatale consultaties ONE
- Opvangtehuizen in Brussel

Huisvesting

Tijdens de permanenties merken we dat de vraag naar huisvesting steeds vaker terugkomt en problematischer wordt. Enerzijds gaan de prijzen op de private huurmarkt almaar de hoogte in en zijn ze onbetaalbaar voor ons publiek dat slechts over een beperkt inkomen beschikt (inkomensvervangende tegemoetkoming, leefloon, pensioen, laag salaris...). Vaak wonen ze dus opeengepakt in kleine, ongezonde woningen die niet geschikt zijn voor hun gezinssamenstelling. Naast de almaar stijgende prijzen krijgen de gebruikers van onze diensten ook af te rekenen met de weigerachtigheid van eigenaars die garanties eisen (loonfiches, waarborgen).

Anderzijds wordt het almaar moeilijker om een sociale woning te krijgen gezien de extreem lange wachttijden waardoor mensen soms langer dan 5 jaar geduld moeten oefenen voor ze een sociale huurwoning kunnen bemachtigen. Voor ons is het heel moeilijk om aan deze vragen tegemoet te komen daar ze een aanzienlijke investering vereisen en we niet beschikken over de nodige infrastructuur om tools voor deze mensen in te zetten. Bovendien beschikken de gemeente Molenbeek en de verschillende diensten op het grondgebied niet over een echte zoekdienst die in staat is om mensen te ondersteunen en te begeleiden in hun zoektocht. We moeten hen dus vaak opnieuw doorverwijzen naar gespecialiseerde diensten in andere gemeenten.

We stellen ook vast dat ons publiek vrij slecht geïnformeerd is over hun recht op huisvesting en de hulp hiertoe aangeboden door het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, meer bepaald de VIHT (verhuis- en huurtoelage). We informeren hen dus in eerste instantie over deze mogelijkheid en volgen daarna de aanvraag tot financiële tussenkomst op. We werken nauw samen met Bonnevie in het kader van huisvestingsaanvragen.

Daklozen

Onze dienst krijgt meer en meer te maken met aanvragen van daklozen. Deze aanvragen worden almaar talrijker terwijl nog enkele jaren geleden dit publiek eerder zeldzaam was. Er is vaak reden tot bezorgdheid wanneer mensen dakloos zijn, maar ook wanneer een schrapping effectief doorgevoerd werd in het Rijksregister, want dit zorgt voor grote administratieve problemen en verlies van rechten op meerdere vlakken. We werken dus in eerste instantie om tegemoet te komen aan primaire behoeften : voedsel, noodhuisvesting, etc., en in tweede instantie proberen we te verhelpen aan het domiciliëringsprobleem door de persoon te herintegreren in het normale circuit van de sociale zekerheid. Ook het aantal plaatsen in opvangtehuizen is heel beperkt en het is vrij moeilijk andere noodhuisvesting te vinden buiten Ariane, dat vaak niet geschikt is voor de opvang van bepaalde families die wegens omstandigheden dakloos geworden zijn.

Schulden

De belangrijkste vaststelling die onze dienst gedaan heeft wat betreft het jaar 2010 is de explosieve toename van het aantal mensen met schulden of zware schulden. Tal van redenen zijn hiervoor verantwoordelijk : de steeds stijgende kosten van levensonderhoud, de almaar toenemende huisvestingsprijs en, paradoxaal genoeg, het extreme gemak waarmee geld kan geleend worden bij diverse financiële instellingen. Deze cocktail leidt dus tot moeilijk aan te pakken financiële toestanden. Mensen stapelen schulden op : energie-, gezondheidskosten, telecommunicatie, consumptiekredieten ... allemaal dingen die door ijverige deurwaarders teruggevorderd worden.

Dit schuldenprobleem doet zich niet alleen voor bij mensen die leven van een inkomensvervangende tegemoetkoming of sociale hulp, maar ook bij werkenden en gesalarieerden. Het leven wordt almaar duurder en de gezinnen hebben niet genoeg voor hun maandelijkse uitgaven. Vaak gaan twee derden van de inkomsten naar huur. Er blijft dus niet veel meer over om rond te komen tot het einde van de maand.

Opdat de toestand niet nog zou verergeren wegens te lange wachttijden op het niveau van de schuldbemiddelingsdiensten, proberen we te onderhandelen met de verschillende schuldeisers over afbetalingsplannen en analyseren we de situatie in haar totaliteit. Deze almaar schrijnendere verarming zorgt voor een steeds groeiende vraag naar voedselpakketten !

Hulp bij het zoeken naar werk

De weerslag van de economische crisis op de arbeidsmarkt brengt mee dat meer en meer mensen moeilijk een job vinden. Ten einde raad wenden sommigen van onze gebruikers zich tot onze dienst om begeleid te worden bij het zoeken naar werk, hoewel er structuren bestaan die gespecialiseerd zijn in socioprofessionele integratie.

De reden hiervan is dat deze verschillende structuren wat tijd nodig hebben vooraleer ze de persoon een eerste afspraak kunnen geven. Deze mensen richten zich dus liever rechtstreeks tot ons. Jammer genoeg is het heel moeilijk voor ons ook hier een geïndividualiseerde begeleiding op te zetten (opmaken van cv,

voorbereiding tot sollicitatiegesprek, situatie-analyse, etc.).

Bovendien heeft de meerderheid van ons publiek geen diploma hoger secundair onderwijs. De mensen die wij ontvangen vormen een heel kwetsbaar publiek zonder kwalificaties. Maar toch helpen wij hen, indien de tijd het toelaat, een cv en / of een sollicitatiebrief op te stellen. Meestal echter proberen we hen door te verwijzen naar gespecialiseerde diensten zoals de mission locale van St.-Jans Molenbeek, die onthaal-, informatie- en oriëntatiepermanenties aanbiedt, maar ook naar Actiris dat een informaticaruimte heeft waar men via internet een job kan zoeken.

Regularisatie

Ten gevolge van de recentste regularisatiecampagne wendde een groot aantal mensen zich tot onze dienst om informatie in te winnen over de procedure. Ze wilden te weten komen of ze beantwoordden aan de voorwaarden om een regularisatie-aanvraag in te dienen, of vroegen om inlichtingen over de opvolging van hun aanvraag. Ons werk bestaat ook uit het aanbieden van een luisterend oor en het bieden van steun aan deze mensen in nood.

3.4. De sociale dienst van Caritas International :

3.4. 1. De sociale dienst

De sociale dienst van Caritas International richt zich tot alle vreemdelingen van buiten de EU, ongeacht hun statuut.

Niettemin treden onze diensten op voor staatsburgers van landen die het laatst bij de EU toegetreden zijn, in het kader van het programma voor vrijwillige terugkeer, maar ook voor Belgen die hun gezin wensen te laten overkomen in het kader van gezinshereniging, indien dit gezin zijn oorspronkelijke nationaliteit bewaard heeft.

Onze sociaal werkers zijn allround werkers en verschaffen psychosociale, juridische en administratieve begeleiding.

In **maart** en **april** 2010 waren we getuige van een massale toestroom van Macedoniërs en Albaneestalige Serviërs die op grond van geruchten hun dorp verlaten hadden (soms met vrouw en kinderen) en 150 € betaald hadden voor een zitje in de bus, hopen op betere leefomstandigheden, maar uiteindelijk op straat belandden. **Op het eind van het jaar** heeft de opvangcrisis ons ertoe verplicht een oplossing te vinden voor het gebrek aan opvang voor asielzoekers, hoewel dit nochtans een wettelijke verplichting van de staat is.

Permanenties : Van maandag tot vrijdag kan iedereen die zich bij onze dienst aanbiedt terecht bij sociaal werkers voor onthaal, oriëntatie en / of tenlasteneming. De hulpverzoeken zijn talrijk en zeer verschillend naargelang van de persoon : administratieve hulp, hulp inzake verblijfprocedures, huisvesting, gezondheid, levensonderhoud, om maar de meest frequente te noemen. Het is vanuit dit eerstelijnsonthaal dat de werking van de sociale dienst zich zal ontwikkelen.

3.4.2. Bezoeken van gesloten centrum 127bis

Eénmaal per veertien dagen bezoekt een sociaal assistente de vreemdelingen die opgesloten zitten in het repatriëringscentrum 127bis te Steenokkerzeel. De bedoeling is naar hen te luisteren, hun isolement te doorbreken en hun de nodige informatie te verstrekken over mogelijke procedures. De meeste opgesloten vreemdelingen zijn asielzoekers die geplaatst werden in afwachting van hun overplaatsing naar een andere lidstaat van de EU. Deze procedure is van toepassing in het kader van de Europese Dublin II-regeling. De tweede belangrijkste groep die verblijft in de gesloten centra, bestaat uit vreemdelingen die opgepakt werden als illegalen op Belgisch grondgebied, maar ook uit afgewezen asielzoekers. Enkele zeldzame gevallen hadden een aanvraag ingediend bij hun aankomst in een Belgische haven of luchthaven.

Enkele vaststellingen :

- Tijdens onze bezoeken aan het centrum 127bis hebben we gemerkt dat hechtenis **negatieve effecten** heeft op volwassenen. Immers, opsluiting is een inbreuk op iemands fundamentele vrijheid en heeft een reële impact

op het fysieke en psychische welzijn van het individu, terwijl deze maatregel in feite slechts uitzonderlijk zou moeten toegepast worden.

- Een andere problematiek vormen **de medische zorgen** in het centrum 127bis. De behandeling die voorgeschreven wordt door de medische dienst van het centrum bestaat meestal uit éénzelfde kalmeermiddel dat toegediend wordt voor verschillende symptomen. Zodoende hebben de gedetineerden het gevoel dat men hen niet au sérieux neemt en niet naar hen luistert.

3.4.3 Speciaal door onze antenne ontwikkelde werkingen, nl. : gezinshereniging en vrijwillige terugkeer, alsook begeleiding van asielzoekers in individuele woningen en voogdij van niet-begeleide minderjarigen

3.4.3 1. Gezinshereniging

Dankzij hun efficiëntie hebben onze diensten een bekendheid en background van die aard verworven dat er een longitudinale opvolging van aanvragen tot gezinshereniging kan verzekerd worden, zowel op juridisch, administratief als psychosociaal vlak.

In 2010 stelden we een nieuwe toename vast van de aanvragen tot gezinshereniging : **600 dossiers** werden immers geopend door onze sociale dienst (tegenover 548 in 2009). Het aantal **regelmatig opgevolgde dossiers** daarentegen is stationair : **215** in 2010, tegenover 212 in 2009. Concreet is het eerder moeilijk een exact profiel te tekenen van een bepaald jaar aangezien de resultaten van een gezinsherenigingsprocedure vaak slechts voelbaar zijn na enkele maanden, of zelfs jaren. Inderdaad, de meeste dossiers die in 2010 afgehandeld werden, waren reeds in behandeling sedert 2009, soms zelfs sinds de voorafgaande jaren. Dit fenomeen is meer bepaald te wijten aan de traagheid van de procedure en de logheid van de te ondernemen stappen.

Top 5 van de nationaliteiten (op de 215 opgevolgde dossiers) : Guinee (71), Congo (31), België (23), Kameroen (18) en Ivoorkust (10)

Enkele vaststellingen

- **De overheid lijkt strikter en argwanender :**
 - De administratieve onderzoeken werden verveelvoudigd vanaf dit jaar. We hebben een toename vastgesteld van het aantal gezinsherenigingsdossiers die op het Parket belandden, alsook van het aantal interviews op de Belgische ambassade in het land van herkomst. Deze administratieve onderzoeken hebben een verlenging van de behandeling van de gezinsherenigingsaanvraag tot gevolg.
 - De Dienst Vreemdelingenzaken eist uitleg vanwege erkende vluchtelingen op straffe van intrekking van het statuut.

- Inzake visa met het oog op een huwelijk in België constateren we een striktere controle vanwege de gemeenten.
- **De Dienst Vreemdelingenzaken kampt met achterstand :**
 - De gezinsverenigingsdossiers die in februari 2010 ingediend werden bij de Belgische ambassade in Dakar zijn met zeer grote vertraging in België aangekomen wegens personeelsgebrek in de ambassade. Om te verhelpen aan deze vertraging werd versterking gestuurd.
 - De behandelingstermijnen voor de dossiers werden met twee maand verlengd op het eind van het jaar : in plaats van twee maand op een beslissing te moeten wachten, moet voortaan met 4 maand gerekend worden.
 - Wegens deze vertraging werden we geconfronteerd met enkele vreugdevolle verrassingen die niettemin extra administratief werk met zich meebrachten : enkele zwangere echtgenotes hebben tijdens het verloop van de procedure het leven geschonken aan hun kindje ! Er moest dus een nieuwe gezinsherenigingsprocedure opgestart worden voor de baby.
- Toename van het aantal dossiers uit **Tibet** en **Irak**. Dit zijn dossiers die een enorme inzet vereisen. Immers, **Tibetanen** zijn meestal naar Indië gevlucht, maar hebben niet altijd het VN-vluchtelingenstatuut. Ze kunnen zich dus noch tot de Indiase, noch tot de Chinese regering wenden om de vereiste documenten te krijgen. Wat betreft **Irakese staatsburgers** moeten de gezinsleden, gezien het ontbreken van een Belgische ambassade in Irak, zich verplaatsen naar Jordanië, Syrië of Iran. Naast de risico's en de hoge kosten om deze documenten te verkrijgen, is reizen naar een buurland niet zonder gevaar.
- **Erkende minderjarige vluchtelingen.** De wet staat gezinshereniging met hun ouders toe indien ze nog niet meerderjarig zijn. We waren getuige van twee succesvolle dossiers in 2010, één van Afghanistan en één van Albanië. Nieuwe dossiers zijn in behandeling : van Afghanistan, Guinee en Liberia.

3.4.3.2 Eenvoudige vrijwillige terugkeer met reïntegratie

Dit jaar heeft de dienst **863 terugkeerdossiers** geopend voor in totaal **1185 personen** met als voornaamste nationaliteit **Brazilië** en **Oekraïne** ; het zijn vooral dit soort aanvragen die ons de impact doen beseffen van de economische migratie.

Om deze personen te helpen terugkeren in de best mogelijke omstandigheden werken we sinds jaar en dag samen met de Internationale Organisatie voor Migratie. In functie van de persoonlijke situatie en na diepgaandere interviews, doen we beroep op het reïntegratieprogramma van Caritas. Dit programma biedt bijkomende hulp na de terugkeer, en dit met het oog op een duurzame reïntegratie. Dit programma gebeurt in samenwerking met partners in het land van herkomst die de mensen opvolgen na hun terugkeer.

Dit jaar nog hebben we beroep gedaan **op het reïntegratieprogramma van Caritas in 87 dossiers** en hebben we **124 mensen kunnen helpen** een toekomst in hun land op te bouwen.

De vrijwillige terugkeer van een niet-begeleide minderjarige vreemdeling (NBMV) is een delicate aangelegenheid. De jongeren kunnen dit aanvoelen als een bedreiging van hun fysieke integriteit, maar ook als een kans die ze te baat kunnen nemen om een nieuwe start te nemen. In 2010 werd één vrijwillige terugkeer geprogrammeerd voor een NBMV die de wens koesterde in eerste instantie zijn familie terug te zien, maar ook in een integratieprogramma te stappen via een scholingsproject in zijn land van herkomst. Het duurde iets langer dan twee maand om dit project efficiënt op poten te zetten. De jongere in kwestie is teruggekeerd naar Marokko en de hereniging met zijn familieleden is vlot gebeurd.

3.4.3.3. Begeleiding van asielzoekers die verblijven in opvangstructuren of individuele woningen van Caritas

Caritas International heeft een akkoord gesloten over de opvang van asielzoekers met de NGO Vluchtelingenwerk Vlaanderen en met de vzw CIRÉ. In het kader van deze overeenkomst stelt Caritas woningen ter beschikking van asielzoekers gedurende de periode van de asielprocedure. Een uitstekende opvang berust niet alleen op het ter beschikking stellen van een dak, maar ook op individuele, kwaliteitsvolle begeleiding. Twee sociaal assistentes nemen de begeleiding voor hun rekening van gezinnen die in Brussel, Aalst en Vilvoorde opgevangen worden. Ze hebben **43 gezinnen** begeleid, afkomstig voornamelijk uit **Rusland (Tsjetsjenië), Armenië, Servië en Kosovo**.

Wat vooral opvalt bij de begeleiding van gezinnen is de negatieve spiraal waarin ze terecht komen omdat ze afgesneden zijn van hun wortels en geen zekerheid hebben over hun toekomst. Hun medische en psychologische problemen, maar ook hun taalachterstand zijn belangrijke factoren. Deze lijst is niet exhaustief.

In 2010 werden **een aantal activiteiten** georganiseerd met de bedoeling deze negatieve spiraal te doorbreken :

- Het vluchtelingenfeest dat elk jaar georganiseerd wordt door de huisvestingsdienst van Caritas International.
- We hebben een uitstap naar zee gedaan deze zomer tijdens de grote vakantie. We hebben een zonnige dag doorgebracht in De Panne.
- Zoals vorig jaar zijn Sinterklaas en Zwarte Piet op bezoek gekomen bij ons. Een echt feest voor kinderen. Ze hebben samen liedjes geleerd, mooie tekeningen gemaakt en ze werden verwend door de goedheilige man die voor iedereen wat speelgoed en snoepjes bij zich had.
- We hebben ook de zoo van Planckendael bezocht. Toen we in Mechelen aankwamen, hebben we de boot genomen richting dierentuin.
- Om het jaar in schoonheid te eindigen hebben we het Museum voor Natuurwetenschappen bezocht in Brussel om ten slotte de dag af te sluiten op de Brusselse kerstmarkt. Na een geleid bezoek aan de Grote Markt konden de gezinnen kiezen tussen de ijsbaan of het reuzenrad.

Dankzij deze activiteiten kunnen gezinnen elkaar ontmoeten en, vaak onbewust, hun sociaal netwerk uitbreiden. Ze treden niet alleen in contact met mensen in dezelfde situatie, maar leren ook andere dingen, bv. de weg naar zee of naar het museum.

3.4.3.4 De voogdij van niet-begeleide minderjarigen (NBMV)

In 2010 vielen 72 nieuwe NBMV's ten laste van onze drie voogden. Indien men hierbij de voogdijen voegt die reeds opgestart waren in voorgaande jaren, dan **kregen reeds 149 NBMV's begeleiding**, wat neerkomt op gemiddeld 49 jongeren per voogd. Ongeveer 3/4 onder hen was ouder dan 15 jaar en de meerderheid was afkomstig uit Afrika of Azië. In de loop van het voorbije jaar werden 14 jongeren tot vluchteling erkend, hebben er 4 de subsidiaire bescherming gekregen, en hebben 6 andere geopteerd voor vrijwillige terugkeer. De landen van herkomst van de NBMV's zijn hoofdzakelijk **Marokko (33), Guinee (25), Afghanistan (22) en Congo (15)**.

Enkele vaststellingen :

- **Jongeren die bijna meerderjarig zijn** (vanaf 17 jaar) krijgen de toelating om alleen te wonen, maar moeten in het bezit zijn van een huurcontract om financiële hulp van een OCMW te genieten. Ze zijn dan verplicht om op eigen houtje een woning te zoeken. De graad van zelfstandigheid die van hen vereist wordt is niet altijd in evenredigheid met hun leeftijd en roept vaak extra stress op bij deze adolescenten die reeds extra kwetsbaar zijn door hun eenzaamheid en vaak traumatisch verleden.
- Sedert 2008 constateert men **een toename** van het aantal NBMV's (meestal jongens) **afkomstig uit Afghanistan**. In 2010 heeft, ondanks de strengheid die men het jaar tevoren tegenover hen kon constateren, geen enkele van de jongeren die door onze voogden begeleid werden een negatieve beslissing gekregen van het CGVS : ofwel werden ze tot vluchteling erkend, ofwel kregen ze subsidiaire bescherming.
- Van diegenen die tot vluchteling erkend werden hebben er drie **gezinshereniging** aangevraagd en werden ze in hun stappen ondersteund door Caritas International. Hun dossier werd effectief opgevolgd door een gespecialiseerde sociaal assistente van CAW Brabantia.

3.5. De sociale dienst van Brussel Onthaal - Open Deur (BOOP) :

BOOP ligt in het stadscentrum tussen de Grote Markt en de Beurs en biedt vrij onthaal aan op maandag en woensdag van 10.00u tot 18.00u, op dinsdag van 14.15u tot 18.00u en op donderdag van 10.00u tot 18.00u op afspraak. Tijdens de openingsuren zorgen onze sociaal werkers via een beurtroelsysteem voor all round eerstelijnspermanenties. In de mate van het mogelijke worden er ter plaatse antwoorden verschaft (luisterend oor, informatie, administratieve of soms materiële en financiële hulp). Indien de gebruiker meer gespecialiseerde hulp nodig heeft, wordt hij doorverwezen naar een meer gespecialiseerde persoon of centrum. Het huis waar de sociale dienst van BOOP gevestigd is, is heel klein : het onthaal van gebruikers vergt dus een zekere organisatie omdat er geen echte wachtzaal is.

Sedert 2010 gebeurt de permanentie op donderdag uitsluitend op afspraak om te vermijden dat er zich teveel mensen tegelijk zouden bevinden in het kleine kamertje op de benedenverdieping, dat tevens gebruikt wordt voor het onthaal van gebruikers van andere diensten van het huis. De sociale dienst bestaat uit drie sociaal assistentes die samen een voltijdse betrekking waarnemen. Hun meertaligheid laat toe een zeer internationaal publiek te ontvangen. Op de verdieping beschikt de sociaal werker over een lokaal waarin hij in alle vertrouwelijkheid gebruikers ontvangt die nood hebben aan een gesprek of verdere stappen.

Bovendien waren er drie stagiaires sociaal assistenten in opleiding bij BOOP. Ze waren een kostbare hulp voor de ploeg.

Het publiek

De gebruikers van de sociale dienst zijn hoofdzakelijk van buitenlandse origine. Een groot aantal onder hen hebben hun land verlaten om economische redenen : afwezigheid van professionele uitwegen, stagnerende salarissen die bovendien onvoldoende zijn om een gezin te onderhouden, hoop op een betere levensstandaard voor henzelf en hun kinderen, of hoop op toegang tot gezondheidszorg die niet bestaat of overdreven duur is in hun eigen land.

Dit jaar zagen we bij BOOP ook mensen afkomstig uit de Maghreblanden, maar verblijvend in Spanje of Italië... Ze ontvluchtten de werkeloosheid in deze landen die nochtans lidstaten van de EU zijn. Ze hoopten in België een beter gezinsleven of betere arbeidsvoorwaarden aan te treffen.

Anderen, vluchtelingen of asielzoekers, ontvluchten oorlog en repressie in hun eigen land en hopen vrede en vrijheid te vinden in ons land.

De percentages van de nationaliteiten kunnen een licht werpen op het soort aanvragen die tot ons gericht worden :

- koploper : een grote meerderheid personen afkomstig uit het Midden-Oosten en Noord-Afrika (48,71 %)
- gevolgd door Europeanen afkomstig uit de Unie (met België op kop), wat wijst op omvang van de intra-Europese migraties sinds de toetreding van nieuwe lidstaten van de Unie (26,84 %)
- Azië en zwart Afrika zijn min of meer gelijk vertegenwoordigd (9,57 en 9,91 %)
- Europeanen buiten de Unie (4,10%)

- We hebben slechts vijf personen ontvangen afkomstig uit landen van Centraal- of Zuid-Amerika.

Onze bijdrage tot de strijd tegen deze verschillende soorten armoede

Indien deze mensen vaak met zeer zware financiële problemen kampen, dan heeft dit vooral een socio-juridische reden : ze wenden zich immers in de eerste plaats tot ons voor **administratieve en juridische hulp**, en in de hoop dat een vastgelopen situatie via bemiddeling gedeblokkeerd kan worden.

De meeste gebruikers worden geconfronteerd met administratieve traagheid inzake de toekenning van verblijfsvergunningen bij asielaanvragen, regularisatie en / of gezinshereniging. Hun vragen hebben betrekking op uitstel van beslissing, beroep, recht op arbeid, verificatie van hen betreffende gegevens en correctie van bepaalde fouten, een veelheid aan informatie op het vlak van vreemdelingenrecht ...

Onze rol bestaat er dan in als bemiddelaars op te treden tussen deze mensen en de officiële instanties : we geven uitleg, contacteren via brief / mail / telefoon de verschillende openbare of private diensten en bespoedigen aldus het deblokken van vastgelopen situaties.

Immers, vaak zijn deze mensen **weerloos tegenover de instellingen** die hun verblijfsaanvraag behandelen, en anderzijds is hun situatie zelden eenvoudig. Bovendien wijzigt de wetgeving dagelijks zodat wij ons ook op legislatief niveau genoodzaakt zien aan research te doen om een adequaat antwoord te bieden.

De mensen die een regularisatieaanvraag ingediend hadden op grond van de Regeringsakkoorden van 19 juli 2009 gedurende de periode van 15 september tot 15 december hadden gehoopt dat er een beslissing zou vallen vanaf de eerste weken van 2010 ... Tot op heden wachten een aanzienlijk aantal onder hen hier nog steeds op en sommigen zijn de wanhoop nabij ...

Administratieve traagheid doet zich vaak voor in gemeentelijke administraties en buurtcommissariaten. Het duurt lang voor ze de nodige stappen ondernemen om de dossiers naar de Dienst Vreemdelingenzaken te sturen. Paradoxaal genoeg zijn het soms de gemeenten die het laagste aantal vreemdelingen inschrijven die het traagst zijn om de nodige stappen te ondernemen (onderzoek van de reële verblijfplaats en opsturen van de aanvraag naar de Dienst Vreemdelingenzaken).

Het jaar 2010 werd gekenmerkt door het probleem van de huisvesting van asielzoekers ten gevolge van plaatsgebrek in de onthaalcentra. Andermaal moesten we leiding geven, onderhandelen, oplossingen zoeken voor deze mensen die tegen wil en dank gedoemd waren om dakloos te worden. Een eigenaardigheid deed zich dit jaar voor : de nogal systematische uitwijzing naar Griekenland van mensen die Europa binnengekomen waren via dit land overeenkomstig de Conventie van Dublin ... tot op het moment dat een beslissing genomen werd op Europees vlak met als doel het tegengaan van de massale en moeilijk te beheersen toestroom naar Griekenland van mensen die door andere landen uitgewezen waren.

We bieden ook administratieve steun op andere domeinen dan verblijf. Als voorbeeld kunnen we het geval citeren van een moeder die op zoek was naar haar zoon die al meerdere jaren niet meer van zich had laten horen, of het geval van die man die

meermaals naar Spanje moest reizen om van zijn recht op uitkeringen te kunnen genieten ; of ook tal van mensen die op zoek zijn naar huisvesting, maar systematisch geweigerd worden omdat ze geen loonfiches of voldoende inkomen hebben. De eigenaars van hun kant vragen huren die veel te hoog zijn voor die kleine inkomens. Ook hier worden wij gevraagd te bemiddelen ... hoewel de resultaten eerder ontmoedigend zijn.

Deze mensen beheersen de taal niet, zijn niet vertrouwd met de wetgeving en voelen zich eenzaam binnen die grote administratieve machine waartegen ze moeten opboksen in dat vreemde land. Ziedaar drie vormen van "niet-ecomomische armoede". Hun strijd bestaat er ook in tegen de stroom in te zwemmen bij beslissingen die soms in hun nadeel zijn, maar waarbij ze zich niet kunnen neerleggen omdat ze van oordeel zijn dat hun rechten met de voeten getreden worden. Onze taak is het dan hen te ondersteunen zodat ze dezelfde kansen zouden krijgen in hun stappen als anderen die beter voorbereid zijn om weerwerk te bieden tegen staats- of privé-instellingen.

Naast vragen in verband met het toekennen van verblijfsvergunningen in België, krijgen we ook veel **vragen naar huisvesting, voedsel**, onderhandeling met de ziekenkas, met Electrabel of Belgacom... Sommige mensen vragen ons geld om facturen, huur, zorgen, medicijnen te betalen, of om een situatie specifiek te deblokken. Vaak gaat het om mensen met schulden, niet omdat ze buitensporige onkosten gemaakt hebben, maar omdat hun bescheiden inkomen niet volstaat om in hun primaire behoeften te voorzien gezien de te sterk gestegen levensduurte.

Om hierop een antwoord te bieden is het noodzakelijk **in netwerkverband te werken**. Zo worden de specificiteiten van de verenigingen tot een geheel verbonden en kunnen er adequate antwoorden geboden worden. Dit netwerk bestaat vooral uit de antennes van Brabantia en de bevoorrechte partners van BOOP. Dit netwerk reikt ook verder dan de naaste medewerkers.

Er moet op gewezen worden dat mensen zich aanbieden in geval van reële problemen die ze niet zelf konden oplossen. Vandaar dat we het werk eerder als "curatief" kunnen bestempelen ... maar soms wordt er ook aan "preventie" gedaan om te vermijden dat gelijkaardige problemen zich opnieuw voordoen. Anderzijds kan luisteren naar sociaal en psychologisch kwetsbare mensen vooral als een vorm van preventie beschouwd worden.

Als all round sociale dienst probeert BOOP vooral een antwoord te bieden op "armoede" in haar verschillende facetten

Juridische hulp, in het bijzonder inzake rechtsvragen van vreemdelingen, wordt verschaft bij BOOP in samenwerking met de bevoegde verenigingen, juristen of sociale of medische diensten gespecialiseerd in deze materie.

Wat betreft administratieve hulp moeten we vaststellen dat een deel van de populatie niet in staat is zelf bepaalde administratieve stappen af te handelen wegens de ontwikkeling van de informatica... Een aantal mensen beheerst deze tool dus niet of is zelfs niet in het bezit van een computer...

Andere mensen zijn vooral op zoek naar een luisterend oor of naar steun niet enkel op administratief vlak, voor de vertaling van een document of om een antwoord te vinden op een of andere juridische of sociale vraag, maar ook voor levensproblemen

...

In 2010 werden de sociaal assistentes vaker verzocht tussen te komen in de pastorale eenheid Sint-Michiel en Sint-Goedele. De sociaal assistente die instond voor de permanenties in de centrumparochies was namelijk op pensioen gegaan. Nu hebben de mensen die zich normaal tot parochies wenden **voor financiële hulp** hun aandacht naar BOOP verschoven.

De aanvragen worden er geanalyseerd en er wordt eerst een onderzoek ingesteld zowel bij de diensten van de wijk waar de gebruiker verblijft als bij de bestaande openbare sociale diensten die mogelijks de aanvraag kunnen beantwoorden. Als de aanvraag gerechtvaardigd is, of als het om specifieke hulp gaat die een situatie kan deblokkeren, of verhinderen dat iemand uit zijn woning gezet wordt, of een schuldenafbetalingsplan kan opstarten via een eerste storting etc. en als er geen oplossing bestaat via de sociale diensten, dan zal de aanvraag doorgestuurd worden met het oog op een tussenkomst van de sociale dienst van het decanaat. De procedure is dezelfde inzake aanvragen voor voedselhulp ... BOOP vraagt bij de centrumparochies om maaltijdtickets in bepaalde sociale restaurants.

Naast deze financiële hulp en voedselhulp worden we ook aangezocht door daklozen die ronddolen in de stad, vreemdelingen op doortocht of **mentaal kwetsbare mensen** die om hulp vragen voor noodhuisvesting, voor specifieke dingen, of om terug te kunnen keren naar hun land van herkomst of om op reis te gaan ... De sociaal assistentes bemiddelen zodat ook voor deze mensen een oplossing kan gevonden worden.

3.6. Sociale Dienst voor Buitenlandse Studenten en Stagiairs (DBSS) :

Beschrijving :

De Dienst voor Buitenlandse Studenten en Stagiairs heeft als opdracht studenten uit ontwikkelingslanden te ondersteunen. Ze moeten in het bezit zijn van een studentenvisum en ingeschreven zijn in het hoger universitair of niet-universitair onderwijs in een school die erkend is door de Franse of Vlaamse Gemeenschap in of buiten Brussel.

De sociale dienst wordt halftijds waargenomen door een sociaal assistente (bijgestaan door 2 vrijwilligers voor de administratie en de boekhouding). De permanenties hebben tweemaal per week plaats op afspraak.

Activiteiten :

De sociaal assistente ontvangt studenten die ingeschreven zijn in Brusselse hogescholen of universiteiten, maar ontvangt ook dossiers met aanvragen van studenten van buiten Brussel die opgestuurd worden door sociaal assistenten van tehuizen voor buitenlandse studenten in deze steden.

Het gaat om informatievragen over studies, verblijf, het zoeken naar een job of huisvesting, maar vooral vragen om financiële hulp. Per jaar worden door twee commissies de eindejaarsstudenten geselecteerd (laatste jaar bachelor in een hogeschool of voorlaatste en / of laatste jaar master van de tweede cyclus of van het 6e en 7e jaar geneeskunde). Er wordt ook gerichte hulp toegekend voor de aankoop van didactisch materiaal of soms een computer, reiskosten in het kader van research voor het eindwerk, regularisatie van bijdragen tot de ziekenkas of ingebrekestelling voor onbetaalde facturen ... of ook in uitzonderlijke situaties. In dergelijke gevallen kan de DBSS ook eindejaarsstudenten van de derde cyclus bijstaan.

Sinds het academiejaar 2008-2009 wordt er aan de studenten die hulp krijgen, gevraagd een contract te tekenen waardoor ze zich ertoe verbinden de gekregen sommen terug te betalen ingeval ze in België of in een ontwikkeld land werk vinden na hun studies.

De DBSS is lid van het Nationaal Onthaalcomité (C.N.A. - N.K.O.). Ten gevolge van het stopzetten in 2009-2010 van het ETDI-programma (aide aux Etudiants en Difficultés - Hulp aan studenten in moeilijkheden), heeft de C. N. A. zich geheroriënteerd op de uitwerking van een "Emploi-Sud"-project dat ondersteuning wil bieden bij terugkeer van studenten na hun studies. Voorlopig gaat het om mensen die terugkeren naar de Democratische Republiek Congo.

Anderzijds werkt de DBSS samen met Caritas International en stuurt hij studenten naar hen door die een project willen realiseren als ze terugkeren naar hun land. Caritas biedt ondersteuning bij de voorbereiding van het project, financiert de terugkeer en biedt ook steun in het land zelf via lokale medewerkers.

Focus 2010:

De DBSS heeft in 2010 aanvragen gekregen van 133 studenten waarvan 71 zich voor het eerst aanboden en 62 reeds een dossier hadden. De statistieken tonen overigens aan dat onze populatie in hoofdzaak mannelijk is (66 %) en ongehuwd (80 %). De best vertegenwoordigde leeftijdscategorie ligt tussen de 26 en 45 jaar (83 %) met een meerderheid tussen 26 en 30 jaar. De verblijfsvergunning is een "studentenvisum" (93 %), waarvan 84 % gedekt waren door een tenlasteneming en 8 % beursstudenten waren. De meerderheid van de studenten werkt tijdens het jaar (maximum 20 uur / week is toegelaten met een Arbeidskaart C) om in hun levensonderhoud te voorzien.

De best vertegenwoordigde nationaliteiten zijn vooral afkomstig uit Afrika (94,74 %, waarvan 78,20 % uit Zwart Afrika) :

1. Kameroen : 39,09 % van het totaal
2. DR Congo : 19,54 %
3. Marokko : 15,03 %
4. Rwanda en Burundi: 3,75 % elk
5. Senegal, Gabon et Guinee : 2,74 % elk
6. Mali et Haïti : 1,50 % elk
7. De andere landen waren : Benin, Tsjaad, Colombia, Algerije, Madagaskar, Tunesië, Nepal, Niger, Peru, Filippijnen, Kirgizië, en één staatsloze, telkens één persoon per nationaliteit.

Noteer dat meerdere studenten de verblijfsregularisatie verkregen hebben en sommigen van hen werk vonden in België.

Het financiële element is cruciaal voor een verblijf in België.

Vooraleer hij aankomt moet de student bewijzen dat hij beschikt over voldoende financiële bronnen om in België te wonen en zijn studiekosten, verzorging en terugreis te kunnen betalen : hetzij door een bedrag op een bankrekening, hetzij door een studiebeurs, hetzij door een tenlasteneming. Alzo wordt hem automatisch de toegang tot OCMW-hulp onttrokken.

Tijdens zijn verblijf

Beursstudenten krijgen maar zelden moeilijkheden zolang de beurs toegekend wordt. Er rijst evenwel een probleem wanneer de toekenningstermijn overschreden wordt bv. wegens zakken of ziekte ... Anderzijds zijn de studiebeursbedragen ontoereikend wanneer de student zijn gezin laat overkomen, aangezien de partner die de student(e) vergezelt niet gerechtigd is om te werken.

Niet-beursstudenten worden ten laste genomen. In werkelijkheid echter ziet de student zich genoodzaakt een studentenjob uit te oefenen om uit de kosten te komen. Men moet zich even indenken wat het betekent voor ouders uit derdewereldlanden om levensonderhoud en studies in Europa te moeten betalen. Vaak zijn familie, vrienden en clan in de weer om de jongere naar het buitenland te sturen en in plaats van hem financieel te steunen verwachten ze dat hij hen zelf terugbetaalt en geld opstuurt. Ze beseffen niet wat een beproeving het is voor hem om tegelijk te studeren en te werken. Deze familiedruk of het gevoel van verantwoordelijkheid tegenover het thuisfront zorgt bij bepaalde studenten voor stress die de goede afloop van hun studies in het gedrang brengt.

Een buitenlandse student heeft het recht om maximum 20 uur / week te werken met een Arbeidskaart C. Vaak dient de studentenjob tijdens schoolvakanties (toegestaan zonder arbeidskaart) om de "Specifieke Inschrijvingsrechten" te betalen (gaande van 1200 tot 9295 € naargelang van de cycli, faculteiten en landen van herkomst !) die geëist worden van buitenlandse studenten die niet financierbaar zijn door de Franse of Vlaamse Gemeenschap. Studenten die onderdaan zijn van de allerarmste landen zijn hiervan vrijgesteld (cf. lijst OESO).

Het merendeel van de studenten die vaak te zien zijn op onze sociale dienst, werken tijdens het jaar om hun onderhoudskosten te kunnen betalen. Hoewel de student erin slaagt zo goed en zo kwaad als het kan met zijn jobs de kosten van zijn inschrijfgeld en dagelijkse levensonderhoud te betalen, wordt het echt problematisch wanneer zich buitengewone kosten voordoen : de aanschaf van een computer, studiereis in het kader van het eindwerk, lezingen in het buitenland, specifieke medische kosten, ticket voor definitieve terugreis en bagagetransport ...

Soms zien de studenten zich genoodzaakt hun jobs stop te zetten omdat de uren niet meer compatibel zijn met cursussen of stages. De hulp van de DBSS tijdens deze periode kan een deel van hun salaris vervangen en alzo vermijden dat ze schulden gaan maken.

Een probleem van administratieve aard zoals de overgang tot de elektronische identiteitskaart kan een rol spelen bij de verwerving van financiële middelen : de studentenverblijfsvergunning vervalt de 31e oktober. Dit jaar hebben sommige studenten moeten wachten op hernieuwing tot januari of februari ... Maar de arbeidskaart is slechts een jaar geldig en kan slechts hernieuwd worden na hernieuwing van de verblijfskaart. Dit betekent dat deze studenten gedurende 3 à 4 maand zonder arbeidskaart zitten ... en dus zonder financiële middelen !!!

Het bleek ook dat bepaalde scholen bij herinschrijving eisen dat de student een volledig dossier kan voorleggen, zoals voor een student-nieuwkomer... Dit betekende dat het verboden was cursussen bij te wonen vooraleer de inschrijving definitief was... Buiten het eventuele reeds beschreven financiële probleem, verliezen deze studenten kostbare cursussen... met alle risico's van dien voor hun slaagkansen, en dus een bijkomende financiële last ingeval ze niet slagen.

Noteer ook dat de sociale diensten van bepaalde hogescholen niet meer gerechtigd zijn om "niet-financierbare" studenten te helpen en dat bepaalde universiteiten hun sociale diensten verbieden buitenlandse niet-beursstudenten te helpen, omdat ze ten laste genomen werden. Andere scholen wettigen hun weigering op basis van "nationaliteitscriteria".

Zoals reeds hoger vermeld geschiedt de hulp van de DBSS sinds 2009 niet meer in de vorm van giften, maar wel interestloze leningen, met een terugbetalingscontract slechts ingeval van niet-terugkeer naar het land van herkomst na de studies. Deze leningen worden toegekend op grond van sociale, academische criteria en op voorwaarde dat betroffene de intentie heeft naar zijn land terug te keren. De toekenning gebeurt via een commissie die tweemaal per jaar vergadert. In uitzonderlijke situaties kan de DBSS soms gerichte hulp toekennen.

4. Globale statistische gegevens voor 2010 :

In dit onderdeel van het rapport hebben we de statistische gegevens van onze 6 sociale diensten samengebracht met de bedoeling een algemeen becijferd overzicht van het werk van onze CAW te geven.

Het profiel van de gebruikers :

a) Aantal dossiers :

	Soc. Dienst Sint-Gillis	Soc. Dienst Molenbeek	Soc. Dienst Kuregem	Soc. Dienst DBSS	Soc. Dienst CI	Soc. Dienst BOOD	Totaal Brab.	%
Oude	332	260	228	62	533	179	1594	35%
Nieuwe	337	254	189	71	1719	432	3002	65%
Totaal	669	514	417	133	2252	611	4596	100%

Het aantal dossiers die in 2010 behandeld werden door de verschillende diensten van Brabantia komt grotendeels overeen met dat van 2009. Alleen de sociale dienst BOOD kent een beduidende toename.

b) Geslacht :

	Soc. Dienst Sint-Gillis	Soc. Dienst Molenbeek	Soc. Dienst Kuregem	Soc. Dienst DBSS	Soc. Dienst CI	Soc. Dienst BOOD	Totaal Brab.	%
vrouwen	262	285	263	45	724	170	1749	38%
mannen	405	228	156	89	1528	441	2847	62%
totaal	669	514	417	133	2252	611	4596	100%

Globaal gezien is de verhouding mannen / vrouwen die de diensten bezoeken gelijkwaardig ten opzichte van de voorgaande jaren. Grosso modo 1/3 vrouwen tegenover 2/3 mannen. Deze tendens bestaat evenwel niet in Molenbeek en Kuregem waar men een groter aantal vrouwen dan mannen aantreft. En daar is dat een historisch gegeven.

c) Gezinsamenstelling :

	Soc. Dienst Sint-Gillis	Soc. Dienst Molenbeek	Soc. Dienst Kuregem	Soc. Dienst DBSS	Soc. Dienst CI	Soc. Dienst BOOD	Totaal Brab.	%
Alleenstaand	404	121	110	75	1399	257	2366	51,5%
Koppel + kinderen	109	215	171	11	329	105	940	20,5%
Alleenst.+kinderen	78	93	82	3	232	42	530	11,6%
Koppel	23	35	25	6	137	34	260	5,6%
Samenwon. gezin	26	30	16	6	75	19	172	3,7%
Anders samenw.	20	14	7	11	70	28	150	3,3%
Onbekend	0	6	0	0	1	111	117	2,5%
Instelling	4	0	1	7	6	9	27	0,6%
Uitgebreid gezin	5	0	5	14	3	6	33	0,7%
Totaal	669	514	417	133	2252	611	4596	100%

Meer dan de helft van de mensen die onze diensten bezoeken zijn alleenstaand (zoals gewoonlijk). Zoals ook de vorige jaren kennen de sociale diensten van de wijken Molenbeek en Kuregem een omgekeerde tendens : koppels met kinderen waren de best vertegenwoordigde gezinsamenstelling.

d) Bron van inkomen :

	Soc. Dienst Sint-Gillis	Soc. Dienst Molenbeek	Soc. Dienst Kuregem	Soc. Dienst DBSS	Soc. Dienst CI	Soc. Dienst BOOD	Totaal Brab.	%
Zonder inkomen	192	144	115	3	1113	118	1685	36,7%
Werk	74	55	32	4	362	94	621	13,5%
Sociale hulp	86	93	107	1	253	60	600	13%
Onbekend	150	15	2	1	119	154	441	9,6%
Werkloos	76	120	66	0	84	37	383	8,3%
Ten laste v. derden	7	8	4	112	76	31	238	5,2%
Leefloon	13	9	24	1	99	73	219	4,8%
Opvangcentrum	0	0	1	0	121	13	135	3,1%
Ziekenfonds	21	30	32	0	15	10	108	2,3%
Pensioen	33	31	27	0	7	12	110	2,4%
Handicaptolage	17	9	7	0	0	3	39	0,8%
Studiebeurs	0	0	0	11	3	1	15	0,3%
Totaal	669	514	417	133	2252	611	4596	100%

Meer dan een derde van onze gebruikers hebben geen financiële middelen, gevolgd door gebruikers die een inkomensvervangende tegemoetkoming genieten (leefloon, sociale hulp, ziekenfonds, werkeloosheid, pensioen, handicaptoelage) en iets minder dan een derde vertegenwoordigen. En ten slotte zijn er de werkende gebruikers die 13,5 % vertegenwoordigen.

e) Statuut :

	Soc. Dienst Sint-Gillis	Soc. Dienst Molenbeek	Soc. Dienst Kuregem	Soc. Dienst DBSS	Soc. Dienst CI	Soc. Dienst BOOD	Totaal Brab.	%
Illegaal	195	89	62	1	860	108	1315	28,6%
Perman. ingezet	150	246	111	2	176	112	797	17,4%
Belg	165	115	131	0	134	105	650	14,3%
Geregulariseerd	0	29	46	0	271	67	413	9,1%
Uitgeprocedeerd	6	6	3	0	252	56	323	7%
Asielzoeker	85	7	22	1	304	56	475	10,3%
Andere	26	11	26	2	77	38	180	3,9%
Student	4	1	1	126	6	8	146	3,2%
Erkend vluchteling	4	8	15	0	150	21	198	4,3%
Toerist	32	1	0	1	20	27	81	1,8%
Ontheemd	2	1	0	0	0	1	4	0,1%
Totaal	669	514	417	133	2252	611	4596	100%

Bij het lezen van deze tabel blijkt duidelijk dat uitgeprocedeerden en illegalen het grootste deel van ons publiek uitmaken met 35,6 %. We merken ook naast de "normale" percentages voor asielzoekers, permanent ingezetenen en Belgen, een niet te verwaarlozen percentage van 9,1 % van geregulariseerden. De sociale dienst van Caritas International kent, wegens de specificiteit van zijn publiek, vergeleken met de andere diensten van Brabantia, het grootste aantal personen met complexe statuten.

f) Leeftijdscategorieën :

	Soc. Dienst Sint-Gillis	Soc. Dienst Molenbeek	Soc. Dienst Kuregem	Soc. Dienst DBSS	Soc. Dienst CI	Soc. Dienst BOOD	Totaal Brab.	%
Van 26 tot 45 jaar	392	251	255	110	1513	255	2776	60,4%
Van 46 tot 60 jaar	162	170	90	6	346	113	887	19,3%
Van 18 tot 25 jaar	41	32	29	16	288	19	425	9,2%
Onbekend	7	7	4	1	21	184	224	4,9%
61 jaar en ouder	65	53	38	0	65	40	261	5,7%
Jonger dan 18 jaar	2	1	1	0	19	0	23	0,5%
Totaal	669	514	417	133	2252	611	4596	100%

De leeftijdscategorie tussen 26 en 45 jaar wendt zich, zoals de voorgaande jaren, het vaakst tot onze sociale diensten.

g) Geografische oorsprong :

	Land	Aantal	% van het totaal aantal dossiers 2009
1	Marokko	670	14,6%
2	België	606	13,2%
3	Brazilië	471	10,2%
4	Guinee	291	6,3%
5	DR Congo	246	5,3%
6	Oekraïne	162	3,5%
7	Kameroen	145	3,2%
8	Algerije	120	2,6%
9	Rusland	116	2,5%
10	Syrië	101	2,2%
11	Irak	90	2%
12	Ecuador	82	1,8%
13	Pakistan	61	1,3%
14	Spanje	53	1,2%
15	Rwanda	43	0,9%
16	Bulgarije	39	0,8%
17	Moldavië	38	0,8%
18	Roemenië	38	0,8%
19	Togo	34	0,7%
20	Italië	33	0,7%

De 4596 gebruikers (met eventueel gezinnen achter zich) die zich tot onze sociale diensten gewend hebben, zijn afkomstig uit 120 verschillende landen. Deze tabel toont aan dat de Marokkanen het talrijkst waren, vóór de Belgen, de Brazilianen, Guineeërs en de Congolezen. De Brazilianen zijn meestal kandidaten voor vrijwillige terugkeer die zich tot Caritas International gewend hebben voor terugkeer naar het land van herkomst. Men merkt dat de DBSS het leeuwendeel van de Kameroeners opvangt, Wederzijds Hulpbetoon van St.-Gillis Ecuadoranen en BOOP Syriërs.

Aard van de problemen die zich voordoen per aantal gevallen :

	Soc. Dienst Sint-Gillis	Soc. Dienst Molenbeek	Soc. Dienst Kuregem	Soc. Dienst DBSS	Soc. Dienst CI	Soc. Dienst BOOD	Totaal Brab.	%
Administratieve	3529	2935	3562	26	1410	566	12028	22,9%
Fin. / materiële	2117	3849	3480	477	2388	522	12833	24,4%
Juridisch	1823	363	468	9	2473	1042	6178	11,8%
Gezinshereniging	38	57	52	1	8079	268	8495	16,3%
Terugkeer / emigr.	29	5	0	31	4669	22	4756	9%
Huisvesting	918	203	498	6	1373	243	3241	6,2%
Gezondheid	629	156	61	17	343	100	1306	2,5%
Schoolgang	273	383	163	206	168	49	1242	2,4%
Werk	441	230	102	41	108	107	1029	2%
Familiale	377	116	165	15	236	84	993	1,8%
Andere	316	25	13	0	76	38	468	0,9%
Totaal	10490	8322	8564	829	21323	3041	52569	100%

Het wekt geen verwondering dat problemen inzake levensonderhoud bijna een kwart uitmaken van de problemen waarmee onze gebruikers zich tot ons wenden. Administratieve en / of juridische problemen vertegenwoordigen dan weer 34 % van het totaal. Opmerkelijk zijn de problemen in verband met gezinsvereniging : een niet te verwaarlozen percentage van 16,3 %. Dit soort problemen treft men vooral aan bij Caritas International en in mindere mate bij BAPO.

Gedane interventies :

	Soc. Dienst Sint-Gillis	Soc. Dienst Molenbeek	Soc. Dienst Kuregem	Soc. Dienst DBSS	Soc. Dienst CI	Soc. Dienst BOOD	Totaal Brab.	%
Geven info	2024	1036	2149	445	11657	1251	18562	51%
Zoeken info	1707	260	1331	17	2737	501	6553	18%
Adm. hulp	700	1224	1254	3	1384	369	4934	13,4%
Doorverwijzing	340	157	193	5	453	187	1335	3,6%
Bemiddeling	384	39	41	51	707	215	1437	3,8%
Materiële hulp	340	386	604	0	112	11	1453	4%
Psych. steun	277	34	19	2	388	94	814	2,2%
Juridische hulp	52	15	0	1	67	85	220	0,6%
Financiële hulp	24	0	6	47	217	34	328	0,8%
Onderzoek	10	176	94	112	22	122	536	1,4%
Pakketten / voedsel	0	378	0	0	0	0	378	1%
Vertaling	155	38	1	0	5	1	200	0,4%
Andere	59	8	1	0	8	4	80	0,2%
Kledinghulp	48	0	0	0	0	0	48	0,1%
Kruidenier	261	0	0	0	0	0	261	0,6%
Totaal	5657	3751	5693	683	17757	2874	36415	100%

Het verschaffen en opzoeken van informatie, alsook de administratieve hulp die hieruit voortvloeit behoren tot de meest frequente antwoorden die de sociale ploegen boden op de vragen van de gebruikers (82,4 %). De ingewikkelde regelgeving, wetgeving en procedures zijn daar uiteraard verantwoordelijk voor, terwijl de

gebruikers helemaal machteloos staan tegenover de complexiteit van het administratieve doolhof.

Voornaamste oorzaken :

	Totaal Brabantia	%
Socio-economische	3716	30,6%
Onvertrouwdh. met en complexiteit v. wetten en procedures	3274	27%
Statuut	1752	14,4%
Administratieve tekortkomingen	1606	13,2%
Andere	937	7,7%
Psycho-familiale	582	4,8%
Gezondheid	174	1,5%
Wetstoepassing	69	0,6%
Tekortkoming van de wet	29	0,2%

De redenen waarom gebruikers bij ons aankloppen hebben meestal te maken met economische moeilijkheden : onze gebruikers zijn mensen zonder middelen, ofwel hangen ze af van een inkomensvervangende tegemoetkoming, ofwel zijn het tewerkgestelden met een klein inkomen.

Ook de complexiteit van wetten en procedures is één van de voornaamste redenen, maar ook problemen in verband met statuut. Immers, een aanzienlijk deel van onze gebruikers zijn vreemdelingen zonder wettelijke verblijfsvergunning of proberen deze te verkrijgen.

Besluit:

2010 was het Europese jaar van de armoede.

Welnu, grote armoede dwingt bevolkingsgroepen te verhuizen, te vertrekken naar elders waar het beter is. Het is nooit anders geweest in de geschiedenis van de mensheid en van Europa. In 2010 is Brussel, hoofdstad van Europa, er dus nog steeds getuige van hoe migranten uit alle richtingen toestromen op zijn grondgebied.

Eerst zijn er de migranten die van ver komen, ondanks de sluiting van de grenzen van Europa. Ze doen een asielaanvraag en, in afwachting van het antwoord, hebben ze recht op opvang, maar sommigen belanden toch op straat. Dit is ook het geval voor niet-begeleide minderjarigen, die desondanks dromen van een ander leven ...

Dan zijn er de migranten van wat dichterbij, de nieuwe Europeanen uit het oosten, voor wie de binnengrenzen langzaam opengaan. Ze zoeken hier werk als zelfstandigen, maar botsen vaak op onoverkomelijke hindernissen waardoor hun droom stukgeslagen wordt ...

En ten slotte zijn er de migranten die bijna onze burens zijn, Europeanen uit het zuiden die vrij kunnen rondreizen en recht op een arbeidsvergunning hebben. Ze werden ginds door de crisis getroffen, maar kwamen naar hier omdat onze politiek van sociale bescherming genereuzer is en hen aan het dromen zette ...

Uiteraard komen we nog elke dag in alle hoeken van ons Brussels werkterrein duizenden mannen en vrouwen tegen die in de armoede belandden of er nooit uit geraakten : gezinnen, geboren Belgen of onlangs tot Belg genaturaliseerden, migranten die Brusselaars geworden zijn ... Allen koesteren ze de droom op een betere toekomst voor henzelf en voor hun kinderen ...

En waarvan dromen wij, sociaal werkers die deze mannen en vrouwen ontmoeten? Onze droom is in de eerste plaats dat iedereen op een menselijke manier behandeld zou worden, met respect voor zijn fundamentele rechten.

Wij dromen ook van operationele projecten die de integratie van de migrant bevorderen in ons land of hem helpen een nieuw leven op te bouwen in zijn eigen land.

Wij dromen ten slotte van een rechtvaardigere socio-economische organisatie die aan iedereen toelaat op een waardige manier te wonen, zich te verzorgen, zijn kinderen op te voeden, te werken, nuttig te zijn en in verbondenheid met anderen te leven ...

De weg van droom naar werkelijkheid is heel lang. De sociaal werkers van CAW Brabantia zullen verder de bewoners van hier begeleiden, maar ook de migranten afkomstig uit alle richtingen, zodat ze enkele stapjes verder kunnen zetten op die weg.

Bijlagen :

Vestigingen van CAW Brabantia :

Secretariaat van CAW BRABANTIA vzw :

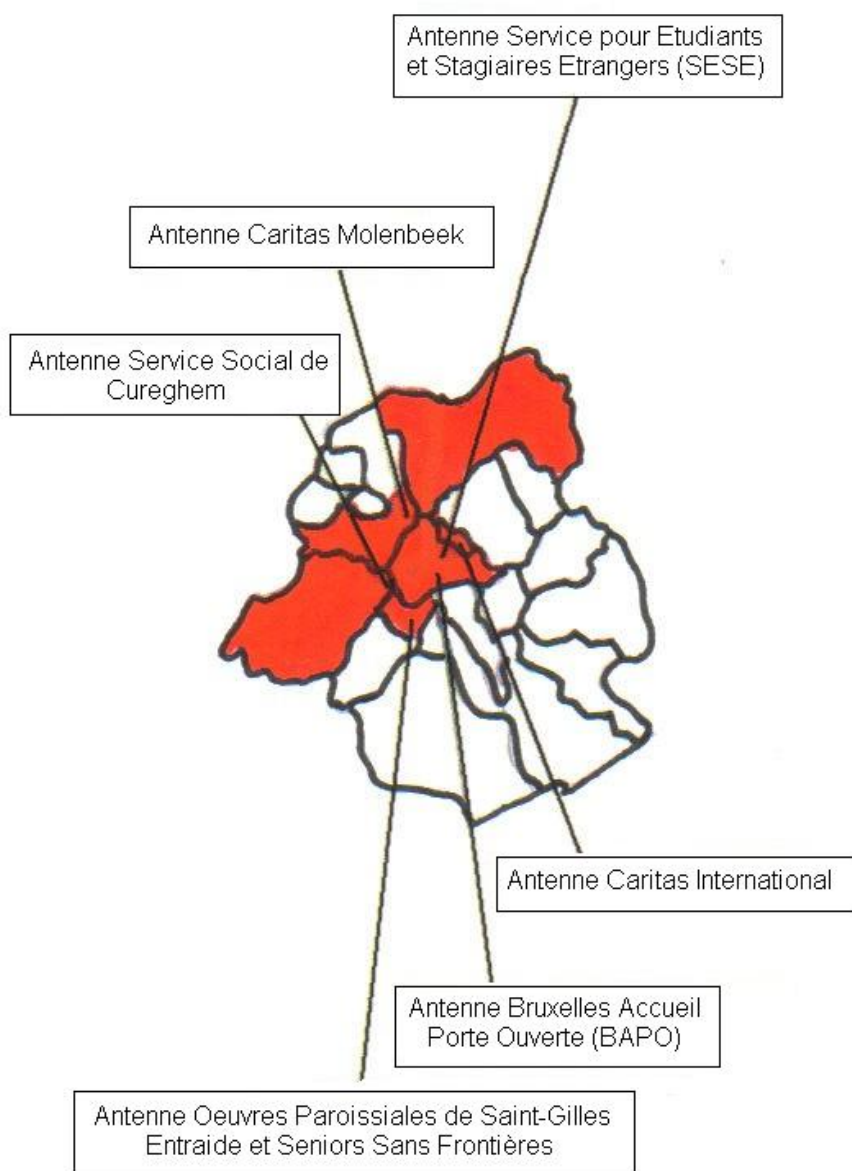
Gevestigd in de Liefdadigheidsstraat, 43 te 1210 Brussel
Tel : 02/2111053
E-mail : caw.brabantia.cap@hotmail.com

Contactgegevens van de zes sociale diensten :

- CAW Brabantia vzw, sociale dienst van Caritas Molenbeek, polyvalente wijkdienst : Vierwindenstraat, 67 te 1080 Molenbeek 02/4105650.
- CAW Brabantia vzw, sociale dienst van parochiale werken Sint-Gillis, polyvalente wijkdienst : Wederzijds hulpbetoon en Senioren zonder Grenzen, Kerkstraat, 59, 02/5384609.
- CAW Brabantia vzw, sociale dienst van Kuregem, polyvalente wijkdienst : Van Lintstraat, 77 te 1070 Anderlecht 02/5239364.
- CAW Brabantia vzw, sociale dienst van Caritas International, vreemdelingendienst : Liefdadigheidsstraat, 43 te Sint-Joost-ten-Noode 02/2293611
- CAW Brabantia vzw, sociale dienst van de Dienst voor Buitenlandse Studenten en Stagiairs (DBSS) : Voorzorgstraat, 60 te 1000 Brussel 02/5116943.
- CAW Brabantia vzw, sociale dienst van Brussel Onthaal - Open Deur (BOOD), polyvalente eerstelijnsdienst : Taborastaat, 6, 02/5118178.

CAP BRABANTIA CAW

Situation géographique des antennes à Bruxelles

Raad van bestuur op 31 december 2010:

Voorzitter : Mijnheer Michel PEETERS
Secretaris : Mevrouw Solange WAUCQUEZ
Penningmeester : Mijnheer Jules-Henri PONCELET
Leden : Mijnheer Michel DE WEVER
Mijnheer Gonzalo DOPCHIE
Mevrouw Anne DUSSART
Mijnheer Pierre BEHETS
Mevrouw Marie-Paule MOREAU
Mijnheer Daniel HACHEZ

Raad van Bestuur van CAP BRABANTIA CAW a.s.b.l.-v.z.w.

Wederzijds Hulpbetoon van Sint-Gillis: Dhr. PEETERS (Voorzitter)

Brussel Onthaal/ Open Deur (BOOD): Mevr. MOREAU

Caritas Molenbeek: Dhr. BEHETS

Caritas International : Dhr DOPCHIE, Mevr. DUSSART, Dhr. PONCELET

Sociale dienst voor buitenlandse studenten en stagiairs : Dhr. HACHEZ

Sociale dienst Kuregem : Mevr. WAUCQUEZ
(Secretaresse)

Kerk van Brussel: Dhr. DEWEVER (voorzitter)

Bureau

Leden van Raad van Bestuur :
Mevr. DUSSART A.
Dhr. BEHETS P (Président)
Dhr. PEETERS M.
Mevr. WAUCQUEZ S.
Verantwoordelijken antennes
Dhr. LEPERE D.
Dhr. VANSNICK B.
Administratief verantwoordelijke
Mevr. BEUMIER J.

VANSNICK B.

Brabantia Sociale dienst Kuregem

Mevr. THILS K.
Mevr. DEMARET C.
Mevr. VANDERHOEVEN

Brabantia Caritas Molenbeek

Juffr. AKKARKACH L.
Juffr. Huyghe J.

Brabantia Parochiale Werken van Sint-Gillis

Sociale dienst Wederzijds Hulpbetoon van Sint-Gillis

Juffr. LEDRU
Juffr. MOTTET D.
Juffr. MARLIERE S.
Juffr. SAIDI B.
Juffr. VANESTE V.
Dhr. LAWSON K.

Senioren zonder grenzen

Mevr. EL IDRISSE R.

Administratief verantwoordelijke
Mevr. BEUMIER J.
Informatieondersteuning
Dhr. ENGELBORGHS C.

LEPERE D.

Brabantia Brussel Onthaal/Open Deur (BOOD)

Mevr. CZETWERTYNSKI M.
Mevr. FRANCIS H.
Mevr. LUPPENS S.
Mevr. COURTOIS C.

Brabantia Caritas International

Maatschappelijk assistenten

Mevr. BAMPS I.
Mevr. BEZIRDJIAN M.
Juffr. DELWICHE E.
Mevr. HENNEAU V.
Mevr. LUPPENS S.
Juffr. MARET A
Dhr. MEERT M.
Mevr. PAQUET C.
Mevr. STEFANOVIC E.
Dhr. VERHAEGEN W.
BRUYNEEL (vanaf 15/019/2010)
DEMLUZERE (vanaf 01/06/2010)
Voogden
Dhr. AIT HAMOU R. (uit dienst vanaf 15/12/2010)
Dhr. LOWYCK D.
Mevr. VANHALLE I.
GUILLET U (in dienst vanaf 1/12/2010)

Brabantia Sociale dienst voor Buitenlandse Studenten en Stagairs

Mevr. CZETWERTYNSKI. M.

Manieren van subsidiëring :

CAW Brabantia wordt gesubsidieerd door :

- De Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van het Brussels Gewest (adviesraad voor gezondheid en algemeen welzijn) : de subsidies komen van het Brussels Gewest.
- Het Sociaal Maribelfonds voor Gezondheidsinstellingen en -diensten 330.02 : de subsidies komen van het federale niveau.
- Actiris.

Het Intercentra CAW - rapport:

De Intercentra van de Centra voor Algemeen Welzijn zag het levenslicht in oktober 2001. Naast de versterking van de sectorcohesie en -zichtbaarheid, bestaat de opdracht van Intercentra erin de nodige tools te installeren om de verschillende politieke, administratieve en verenigingsinterveniënten die betrokken zijn bij de sociale problemen van gebruikers, te identificeren. De CAW's willen collectief hun functie als blootleggers van problemen en in de maatschappij bestaande disfuncties waarnemen.

De Intercentra is ook - en niet in het minst - een ondersteuning en een uitwisselingsplaats voor sociaal werkers waar ze de gelegenheid krijgen onderling met elkaar te communiceren over hun professionele bezigheden, over moeilijkheden die ze ervaren of vragen die ze zich stellen. De Inter-Centra CAW heeft 9 maal vergaderd in de loop van 2009.

Na twee opeenvolgende mandaten als Intercentra CAW - coördinatrice werd Fabienne Paul (Euromut) vervangen door Bernard Van Snick (Brabantia) als ICCAW-coördinator. Dat geeft hem automatisch een plaats (als genodigde) in de Algemene Vergadering, de Bestuursraad en het Bureau van de FCMW en de FBCMW. Ter gelegenheid van deze benoeming hebben Bernard Vansnick en Betty Nicaise alle CAW's die lid zijn van de FBCMW bezocht.

1. Activiteiten in 2010

1.1 Werkgroepen

1.1.1 Werkgroep voedselhulp

Een vaste medewerker werd voor 3/4 tijd aangeworven in augustus 2009 (via een gemeenschappelijke financiering Franse Gemeenschapscommissie - Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie) om het totaalproject "Overleg Voedselhulp" (OV) te beheren.

Dit is dus het eindresultaat van een werk dat ondernomen werd sinds 2004 door de Intercentra CAW. Het OV leidt voortaan een eigen leven met tal van projecten en verwezenlijkingen (zie hoofdstuk gewijd aan het Overleg Voedselhulp).

1.1.2 Werkgroep voor het verzamelen van data

Na twee jaar gewerkt te hebben aan een tabel met items waarvan de bedoeling was een invoerprogramma voor data en statistieken op poten te zetten heeft de

werkgroep zich opengesteld voor de medewerkers van de CASG's in een poging om een co-programma tussen de CAW's en de CASG's te realiseren. Een informaticus is begonnen werken met dit programma in 2008. Dit programma, SySSo genaamd, werd in 2009 getest in verschillende centra. De testprocedure duurde lang en verliep traag. Want, naarmate het programma tijdens de testfase gebruikt wordt, ontdekte men informaticabugs die moesten gecorrigeerd worden en bleken bepaalde items herzien te moeten worden.

Deze testfase werd verdergezet in 2010 en parallel hiermee werd ook theoretisch gewerkt : opstellen van een Gebruikers- en Beheerdersgids. Er werd ook een intensieve ethische denkoefening gehouden in samenwerking met het Comité voor Waakzaamheid in Sociaal Werk en de syndicale Intercentra-delegatie. Dit werk mondde uiteindelijk uit in een Gedragscode en een Conventie voor de terbeschikkingstelling van het programma door de FCMW-FBCMw in de centra.

Noteer ook dat de ICCAW Michel Hemmeryckx, verantwoordelijke voor de Waalse Intercentra, ontvangen heeft om een verbinding tot stand te brengen met de Waalse gegevensinzameling.

Er werd ook een subsidie van 18.200 € aangevraagd aan de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie voor de hernieuwing van het informaticamateriaal van meerdere CAW's. Deze subsidie werd toegekend aan de FBCMw in december 2010.

De eigenlijke encodering voor het geheel van de CASG's en de CAW's is van start gegaan, zoals voorzien, op 1 januari 2011.

1.2 Intervisie

Vertrekend van de gedachte dat de medewerkers van de verschillende centra er baat zouden bij hebben hun activiteiten onderling te vergelijken en er in groep over te reflecteren, werd voor de ploegen van de zes CAW's (30 medewerkers) een intervisie opgericht met de financiële hulp van het Fonds Groupes à Risque 330. Drie groepen waren actief van september 2009 tot eind juni 2010, waarbij telkens éénmaal per maand vergaderd werd.

De balans van deze intervisies was evenwel gematigd. Meerdere medewerkers hebben afgehaakt onderweg met als uitleg dat de intervisie niet aan hun verwachtingen beantwoordde. Daar de procedure zelf heel confidentieel was, hebben de verantwoordelijken van de ICCAW slechts kunnen vaststellen dat er weinig enthousiasme was vanwege de deelnemers en dus besloten deze ervaring te laten voor wat ze is.

1.3 Cursus Nederlands

Er werd ook een aanvraag ingediend en verkregen bij het Fonds Groupes à Risque 330 om groepscursussen Nederlands te organiseren voor de medewerkers van meerdere CAW's. De vraag om Nederlands te leren komt herhaaldelijk terug in onze bicommunautaire centra. De lessen gingen van start in 2009 en liepen tot juni 2010. De deelnemers waren uiterst tevreden.

1.4 Intercentra CAW - rapport

Het ICCAW heeft twee rapporten gepubliceerd (in 2002 en 2004), teksten van het type "activiteitenverslag". In 2009 werd een rapport opgesteld over de basisproblematieken. Het redactiecomité vertrok van het "transversaal rapport", opgesteld in 2008 door Jordane de Changy op basis van groepsdiscussies met de medewerkers van de CAW's, de CASG's en de CSSW's. Aan de thema's die in dit rapport behandeld werden (toegang tot inkomsten, energie, cultuur, huisvesting, gezondheid, rechten voor illegalen, voedselhulp) hebben de leden van de ICCAW

meer specifieke bijdragen toegevoegd over werken met gedetineerden (aangezien twee diensten die hulp bieden aan mensen die op hun proces wachten, lid zijn van de IC), zware handicaps, uitdeling van voedselpakketten en toegang tot informatica. Het ICCAW-rapport werd verspreid eind juni 2010. We kregen talrijke reacties van politici.

1.5 Presentatienota van de CAW's

Deze nota werd opgesteld door meerdere leden van de ICCAW ; ze geldt als een soort identiteitskaart van de sector. Ze werd tegelijk verspreid met het ICCAW-rapport. Er komt een nieuwe versie waarin het publiek diepgaander zal beschreven worden, zodra de eerste statistische resultaten van de data-inzameling beschikbaar zijn.

1.6 Data-inzameling

De encoding van data ging van start op 1 januari 2011 en de eerste resultaten zullen pas geanalyseerd kunnen worden in 2012. Er zal evenwel een test uitgevoerd worden in de loop van het tweede semester van 2011 op grond van een steekproef.

1.7 « Top 3 » van recurrente problemen opgetekend door de Centra

- De globale problematiek van de illegalen en de regularisatiefase die voor veel werk zorgde
- Grotere moeilijkheden voor gebruikers om hun rechten te laten gelden ten opzichte van het OCMW ; steeds meer moeilijkheden om toegang te verkrijgen tot het OCMW
- Toename van de armoede in de wijken

1.8 Ontmoetingsvoormiddag « Overbooking »

Daar men vaststelde dat de vertegenwoordigers van de centra het almaar drukker krijgen en steeds minder tijd hebben om deel te nemen aan vergaderingen of werkgroepen, heeft het ICCAW een voormiddag georganiseerd over het "Overbooking"-probleem. Deze voormiddag kwam in de plaats van de meivergadering van de ICCAW en werd geanimeerd door Barbara Flandroit van CEFORM.

1.9 Uitwisseling over de thema's "onthaal" en "toegang tot cultuur"

Deze twee punten werden op de agenda geplaatst van meerdere vergaderingen met de bedoeling een grondige discussie te voeren over deze vragen zonder daarom nieuwe werkgroepen op te richten, bij gebrek aan tijd.

1.10 Relaties met de Federatie van Centra Maatschappelijk Werk van de Ziekenfondsen

De FBCMW onderneemt sinds tal van jaren stappen bij de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie om een ruimere financiering te bekomen. De Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie gaf van haar kant al sinds geruime tijd de wens te kennen dat ze voortaan nog slechts met één enkele federatie van centra voor maatschappelijk werk te maken wil hebben. Een procedure van gemeenschappelijk werk voorafgaand aan een eventuele eenmaking van beide federaties ging langzaam van start in 2010.

2. Perspectieven voor 2011

2.1 Verjaardag van de ICCAW

In 2011 vieren we de tiende verjaardag van de ICCAW. Een ontmoetingsdag voor de medewerkers van de Centra zal, evenals in 2003, georganiseerd worden in de loop

van het tweede semester 2011. Misschien wordt deze ontmoeting uitgebreid tot de volledige CAW-CASG-sector in het kader van een feestelijk evenement.

2.2 Lobbywerk bij de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie

De voorbije tien jaar werd er nooit nagedacht over een personeelsherschikking of over werkingskosten gesubsidieerd door de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie. Dit zal gebeuren in 2011.

Sinds de ordonnantie van 2002 (die herzien zal worden in 2011) bestaan er twee nieuwe verplichtingen : een coördinator hebben en 1/3 administratieve tijd per 3 voltijdse equivalenten. Er is echter geen financiering voorzien om aan deze verplichtingen tegemoet te komen.

Anderzijds is het niet zeker dat het bedrag voor de terugbetaling van de werkingskosten volstaat. Elk centrum zal een inventaris opmaken en de FCMW-FBCMw zal een vergelijking maken met de CASG's die dit werk reeds hebben ondernomen in 2010.

Voor de CASG's gaapt er een kloof tussen de reële werkingskosten en de werkingskosten die ter beschikking gesteld worden door de openbare diensten. Wellicht geldt dit ook voor de CAW's.

Anderzijds werd twee jaar geleden in het kader van de Franse Gemeenschapscommissie een nieuw decreet gestemd voor het geheel van de sociale en gezondheidssector : dit decreet verzekert de duurzaamheid van de erkenningen (de aanvraag moet niet herhaald worden), maar verplicht tot het ondernemen van stappen voor een kwalitatieve evaluatie. Wensen de CAW's in dezelfde richting te gaan ?

2.3 Hernieuwing van de erkenningen

Hernieuwing van de erkenningen : de erkenningen van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie vervallen in 2011. De aanvraag moet ingediend worden, op basis van een vragenlijst die opgestuurd wordt door de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, ten minste 6 maand vóór de vervaldatum van de vorige erkenning.

In de mate van het mogelijke zullen de CAW's alle dossiers tegelijk indienen, indien ze althans tijdig de documenten van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie krijgen.

2.4 Creëren van een gemeenschappelijke brochure FBCMw-FCSSMB

In het kader van de toenadering tussen beide federaties zal in april of mei een ontmoeting plaatshebben tussen CAW-coördinatoren die niet bij een ziekenfonds zijn aangesloten en CAW-coördinatoren die wél aangesloten zijn. Deze ontmoeting zal aan beide groepen de mogelijkheid bieden zichzelf voor te stellen en na te gaan in hoeverre er een gemeenschappelijke brochure kan gecreëerd worden (of een ander medium) en wat de inhoud ervan zou kunnen zijn.

2.5 Nadenken over toegang tot cultuur en de kwestie van de multiculturaliteit

Deze vragen zullen uitgewerkt worden in 2011 via praktische uitwisselingen en / of intervisies georganiseerd door de FCMW - FBCMw.

2.6 Data-inzameling

Analyse van een eerste statistische steekproef na zes maand encoderen. Grondige benadering : wat wil men aantonen, belichten, welke belangrijke gegevens moeten meegedeeld worden ?